

UFO-forskningen et skritt videre

Han har satt seg som mål å få UFO-fenomenet godkjent som akseptert vitenskap i Norge, UFO-forsker og lektor Erling Strand. Han er et godt stykke på vei. En

internasjonal prosjektgruppe er dannet for å se nærmere på de ukjente lysfenomenene.

Av Siv Bakke og
Johnny Helgesen (foto)

UFO - ukjente flyvende objekter. Det har gått mange historier om grønne vesener som kommer til jorden i flygende tallerekenes. UFO-forskeren tror ikke på denne myten. UFO Norges definisjon er fenomener i atmosfæren som ingen kan finne forklaring på etter grundige analyser.

- Vi kan ikke avvise forskning fordi mange forbinder det med grønne menn. Heldigvis har vi nå etablert en seriøs internasjonal forskergruppe.

I midten av desember dro Erling Strand til Moskva. Til det russiske vitenskapssenteret Kurchatov Institute. Der møtte han de andre prosjekt-medlemmene.

Foreløpig er eksperter fra USA, Japan, Russland og Belgia med i teamet. Tre av medlemmene er professorer i fysikk.

- Prosjektet er uhyre spennende. Endelig har vi klart å blande den etablerte vitenskapen til å se på UFO-fenomenet.

Feltstasjoner

- Hvordan skal dere legge opp forskningen?

- Vi skal bygge opp feltstasjoner, først og fremst i Russland, men vi skal også se på mulighetene i Norge. Målestasjonene skal i første omgang budjetteres og planlegges når hele finansieringen er i orden. Allerede nå testes teorier ut i laboratorium. Vi skal samspille teori, lab og feltanalyse.

- Når får vi svaret på hva UFO egentlig er?

ble gjort der, er verdifulle for den videre forskningen.

Feltstasjon

Til daglig er Erling Strand lektor ved Østfold Ingeniørhøgskole. Han forteller at det er muligheter for å bygge opp en automatisk feltstasjon i Norge. Planleggingen vil sannsynligvis bli et studentprosjekt ved ØIH til våren.

Planen er ha en vogn full av instrumenter som kan rykke ut på kort varsel. Når den ikke er ute, skal den stå på en utvalgt plass og måle kontinuerlig.

Mystiske spor

- Hva tror du om UFO-fenomenet?

- Det kan være tegn på elektromagnetisk stråling. Vi får inn mange observasjoner. Ifjor var det et lysfenomen i Setesdal som satte spor i sneen. De tre sporene var 50 centimeter i diameter,

UFO-FORSKNING I MEDIA

TIDSSKRIFTET UFO NR.2 1993- 12. ÅRGANG

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende organisasjon

ISSN 0800-1758

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør:
Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59

Redaksjonsråd:

Komiteén - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf.: 61 29 07 52

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59

Abonnement/medlemskap

Tidsskriftet UFO utkommer med 3 numre i året, inklusiv et temahefte. Abonnement gir medlemskap i foreningen og koster for 1994 kr. 80,-. Beløpet betales enklest over postgiro.

Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

Copyright UFO-NORGE 1993

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesielle avtaler, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE.

De i UFO offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenene og utforskningen av disse, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlig for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse:

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Erling Strand

Informasjons og kontaktadresse:

UFO-NORGE
Rygg
4448 Gyland
Tlf.: 38 37 68 30 m. automatisk tlf. svarer
Fax: 38 37 68 31
Mobiltlf.: 94 18 18 00

Rapportsentral

Odd-Gunnar Røed
Rygg
4448 Gyland
Tlf.: 38 37 68 30 m. automatisk tlf. svarer
Fax: 38 37 68 31
Mobiltlf.: 94 18 18 00

Avdelinger og ledere:

UFO-NORGE Øst

Ole Jonny Brønne
Sølvreven 10
3033 Drammen
Tlf.: 32 88 31 51/22 61 92 80

UFO-NORGE Sør

Torfrid Urdal
Rygg
4448 Gyland
Tlf.: 38 37 68 30

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 55 28 01 26

UFO-NORGE Midt - kontaktperson:

Geir Steen
Postboks 74
7350 Buvika
Tlf.: 72 86 59 33

UFO-NORGE Nord:

Trykk:

UFO-NORGE, avd. Vest.

... FRA REDAKSJONEN

Det er med beklagelse at vi nok en gang er i seneste laget med utgivelsen av tidsskriftet, denne gang med nr. 2. Vi kan bare vise til lederen i nr. 1/1993 hvor vi påpekte våre begrensede ressurser - spesielt når det gjelder tid - og håpe på lesernes tilgivelse.

Året 1993 har gitt oss mange positive erfaringer i UFO-arbeidet. Det henvises til diverse artikler inne i bladet, som presenterer våre aktiviteter. Spesielt har Komitémedlem Erling Strand hatt et travelt år, og bragt UFO-forskningen (i videste forstand) inn i en del fora hvor UFO-begrepet tidligere var *non gratum*.

Ellers vil vi også i år takke for innkomne gavepenger, som i 1993 kom opp i kr. 3050. En stor takk til de av abonnentene som har gitt en ekstra skjerv.

Vi ønsker våre lesere et riktig Godt Nytt År!

Mentz Kaarbø

ABONNEMENT "UFO" 1994

Det gjøres oppmerksom på at den vedlagte postgiroblanketten i Spesialheftet (som utkom primo desember 1993) kun gjaldt frivillige innbetalinger til UFO-NORGES Prosjektfond, nærmere bestemt til kontorbrakkeprosjektet på Gyland ved Flekkefjord. De av leserne som har betalt inn til prosjektet i den tro at det gjaldt neste års abonnement, bes kontakte redaktøren pr. brev. Vi håper imidlertid at alle innbetalingene godskrives prosjektet.

Postgiroen som følger med *dette* bladet gjelder fornyelse av abonnementet på *UFO* for 1994. NB! Vennligst skriv navn og adresse **TYDELIG** på blanketten - benytt blokkbokstaver!

INNHold:

SIDE

Fra redaksjonen	3
Rapportnytt	4
Tilbake til Laugtjønn	13
IUN-kongress	16
Nye oppgaver for Erling Strand	20
11 punkter	22
Landsstyremøtet 1993	23
Liv i universet?	27
Observasjon av merkelig fenomen i Hellas	29
Bokanmeldelser	31
Presseklipp	34
Norsk nynazisme, ufologi og okkultisme	37
Månemystikk	40

RAPPORTNYTT

Av Odd-Gunnar Røed.

Siden sist har det kommet inn 18 rapporter til Rappportsentralen. Av disse er 11 fra i år, resten er eldre saker. I tillegg er det en god del saker som ventes inn når dette skrives. Denne høsten har i det hele tatt gitt oss et oppsving når det gjelder antall observasjoner.

Søndag den 14. november hadde vi et innslag i "Nysgjerrigperiskopet" på NRK. Jeg var der så heldig å få kommentere Leonard Tønnesens videofilm fra 1991, tidligere omtalt i dette bladet. Hessdalen tar seg opp igjen og i tillegg peker et nytt distrikt seg kraftig ut så langt i år, nemlig området rundt Nord-Europas største kraftverk, Sira Kvina.

Hjelp oss ytterligere ved å skaffe oss alle de rapportene dere kommer over. Be om rapport-skjemaer og de vil bli tilsendt i posten.

Rapportoversikt

Der hvor ikke annet er anmerket, er illustrasjonene hentet fra rapportskjemaene, tegnet av observatøren(e) selv. En del opplysninger vedr. tidspunkt og varighet er ikke oppgitt i tabellen under, på grunn av at rapportskjema ennå ikke var mottatt fra observatørene i det bladet gikk i trykken.

Laugtjønn i Telemark

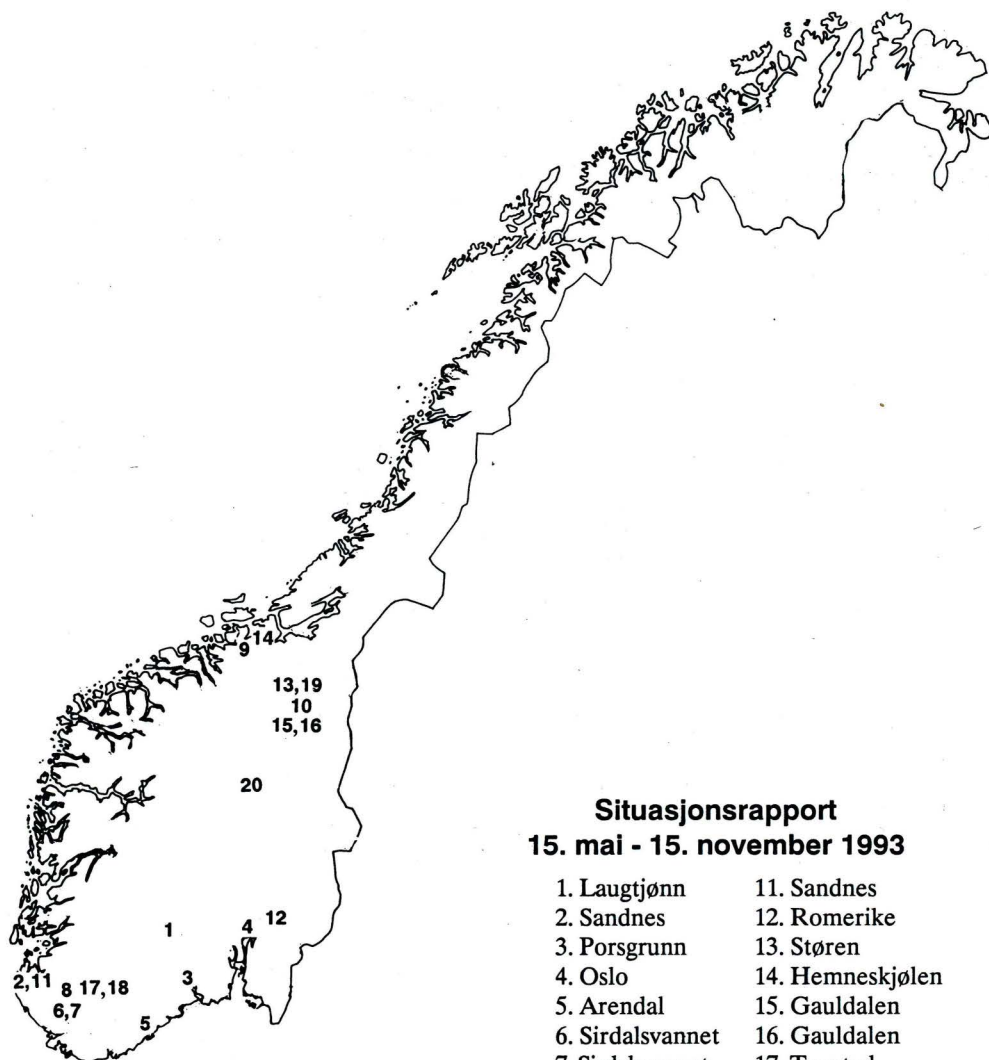
I forbindelse med den solide pressedekningen

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i perioden 15. mai til 15. november 1993.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjonssted	Antall obs.	Beskrivelse	Evt. identifikasjon
Sommer 1952	Midt på dagen?	1 sekund?	Laugtjønn i Telemark	Flere	Skarpt smell	Kulelyn?
Vinter 1957	Om kvelden	10 sekunder	Sandnes	1	5-6 lys	
1965 eller 67	Om natten	Ca. 2-5 min.	Liane ved Porsgrunn	2	3 "fullmåner"	
1965 eller 67	Ca. kl. 17.00	10-20 sek.?	Veitvet i Oslo	2	Skimrende metallkule	Kulelyn?
16.04.79	23.45 NNT	2-3 min.	Hansnes v. Arendal	3+	6 lysende kuler	
21.12.92			Sirdalsvannet	2	Hjerteformet diamant	
26.12.92			Sirdalsvannet	3	Hjerteformet diamant	
21.02.93			Haughom i Sirdal	3+	Flammende oval	
26.05.93	00.15 NST	40 min.	Kyrksæterøra	2	"Flammende bål"	
07.08.93	Ca. 14.30 NST		Rognes i S.-Trøndelag	4	Gult kuleformet lys	Kulelyn?
16.09.93	22.30 NST	15 min.	Sandnes	1	Sirkulært, selvlysende fen.	
23.09.93	Ca. 03.00	1,5 timer	Årnes på Romerike	1	Fenomen m. farger	
08.10.93	Ca. 20.30 NNT		Støren v. Rognes	2	(Fra avisutklipp)	
08.10.93	Ca. 20.30 NNT		Hemneskjølen	1	Opplyst himmel	
14.10.93	Ca. 20.00 NNT		Gauldalen	Flere	Gulhvitt lyskule	Kulelyn?
21.10.93	18.24 NNT		Hovin i Gauldalen	3	Gulaktig, bevegelig "stjerne"	
21.10.93	22.00 NNT	Ca. 2 min.	Tonstad	1	Blinkende fenomen	
22.10.93	21.00 NNT	2-3 min.	Tonstad	3?	"Skrå kule" m. lys	
22.10.93	22.00 NNT		Støren	1	Lyskule m. div. farger	
24.10.93	13.00 NNT	Ca. 2 min.	Vinstra	2	"Rugbyball"	

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Situasjonsrapport 15. mai - 15. november 1993

1. Laugtjønn	11. Sandnes
2. Sandnes	12. Romerike
3. Porsgrunn	13. Støren
4. Oslo	14. Hemneskjølen
5. Arendal	15. Gauldalen
6. Sirdalsvannet	16. Gauldalen
7. Sirdalsvannet	17. Tonstad
8. Sirdal	18. Tonstad
9. Kyrksæterøra	19. Støren
10. Rognes	20. Vinstra

av Anders Funnemarks beretning om en flyvende "termos" i 1952, har vi mottatt følgende brev fra en nabo, datert Gåserud 3. juni 1993.

"I forbindelse med den gjenstand som A.J. Funnemark såg, den gikk over Funnemark mot Laugtjønn, så kom eg til å hugse på ei uvanlig hending her. Vi kjørte inn høy fra bakken der veien går opp til Kåsa og bruka hest og høyvogn.

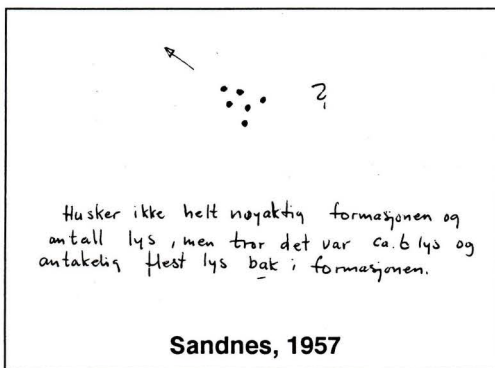
Det var ikkje ei sky på himmelen og svært varmt. Brått kom ein kraftig skarp smell, hesten kvakk og blei svært urolig. Vi hørte ikkje noko meir, tenkte at det kanskje var eit kulelyn. Dette er blitt mange år tilbake så årstall blir vel litt usikkert, men eg trur helst det var i slåttonna 1952".

Sandnes

Året var 1957, eller noe før. Observatøren, som ønsker å være anonym, var 12 år gammel. Kvelden var mørk, været overskyet. Gutten sto på trappa, mot nord, og tittet opp på himmelen. Der så han fem-seks lys som han tolket som fly. Han så ingen flykropp, noe han burde da lysene var langt fra hverandre. Sola flyplass lå kun 10 kilometer unna, så fly observerte han daglig. I tillegg var dette fenomenet helt lydløst.

Iløpet av de 10 sekundene observasjonen varte ble avstanden mellom lysene raskt mindre før de til slutt forsvant svært hurtig.

Hendelsen sitter fremdeles som spikret i hukommelsen til observatøren. Han lurar på om andre av leserne kan ha sett det samme eller noe lignende. UFO-NORGE formidler kontakt. Rapportsentralen har ingen lignende saker fra området rundt Sandnes i slutten av 50-årene.

Liane ved Porsgrunn

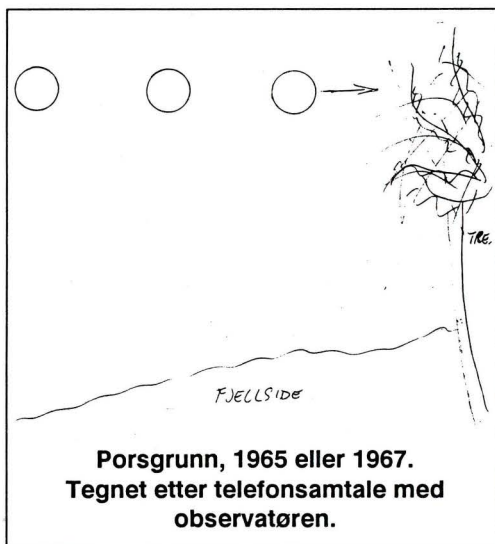
Fra en tidligere forsker på Norsk Hydro har vi fått følgende rapport: Jørgen Kristensen våknet en natt i året 1965 eller -67 og gikk en tur på toalettet. På vei gjennom kjøkkenet tittet han som vanlig ut av vinduet. Der fikk han øye på tre "fullmåner" ved siden av hverandre på himmelen. Han så på dette en stund, gikk deretter for å hente sin (nå avdøde) kone: "Kom skal du få se på UFO!" Da kona kom inn i kjøkkenet og fikk se fenomenet sa hun: "Ja gitt, det er visst UFO", og gikk deretter tilbake og la seg til å sove igjen. Kristensen sto fremdeles og så på fenomenet, da det var nokså fascinerende.

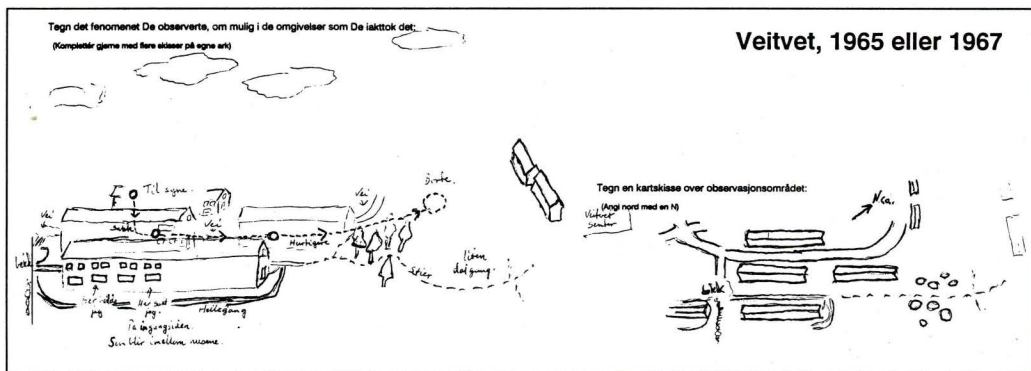
Plutselig før den høyre mot høyre i stor hastighet. Han oppfattet ikke hvor den ble av. 15-30 sekunder senere før også den midterste avgårde, likeså den siste etter nye 15-30 sekunder.

Størrelsen på hver av dem tangerte fullmånen og sammen var de såpass store at da de passerte bak et nærliggende tre hadde de større utstrekning enn omkretsen av grenene.

Gjenstandene var lydløse og hadde jevn farge, gulhvit med litt rødt; var reflekterende og hadde konstant lysstyrke. Det hele varte fra to til fem minutter. Været var fint og vindstille.

Da han jobbet på Norsk Hydro slo tanken om industrispionasje ham, men han meldte aldri fra til ledelsen om dette.

Veitvet i Oslo

Kjell Erik Pettersen har sendt oss neste rapport som er datert engang mellom 1965 og 1967, som den foregående. Han forteller:

“Jeg satt og lekte med en kamerat, som bodde to leiligheter bortenfor meg, da mor og far ropte meg inn til middag. Klokken var rundt 17, og jeg reiste meg opp fra trappa, men ble skjøvet forsiktig ned igjen. Det var som om jeg ble holdt igjen på skuldrene. Jeg måtte vente litt. Jeg satt og kikket rundt meg og plutselig dalte noe ned foran meg. En skimrende metallkule. Den så ut til å være en halv til en meter stor, hadde klart avgrenset form og var helt lydløs. Fargen var orange metallisk og sterk som en billykt. Avstanden var ca. 30 meter da den flatet ut og økte farten forbi huset og forsvant.

Det må ha vært om sommeren, da temperaturen lå på rundt 20 grader. Himmelen var lettskyet.

Hansnes utenfor Arendal

Så har vi fått inn en spennende sak fra Arendal, et av Norges hyppigste rapportområder. Det er Werner Evensen som har skrevet om sin egen opplevelse fra 16. april 1979, og som han opplevde sammen med sin forlovede Mona og sin bror Kjell Eddi.

Ukedagen var søndag og de var på vei til Monas hjem. Ca. klokken 23.45 parkerte de bilen et stykke fra huset. Under spaserturen den siste biten tittet Werner opp på himmelen og ble oppmerksom på et merkelig lysskjær til høyre for dem. Han tenkte at det minnet om gatebelysningen på veien ut fra Arendal, bortsett fra at

dette fenomenet bare økte i intensitet. Plutselig kom en enorm oransjefarget kule tilsyne. Werner forteller: “Den lyste opp bakken rundt oss i et kraftig orange lys og såg sakte rett over der vi sto”.

Brøren hadde også sett dette og løpt fra bilen og bort til de to. Da så de ytterligere fem små kuler i en slags formasjon bak den store. Disse hadde en sterk blåhvitt farve. Alle seks hadde samme fart.

I det de passerte Nidelva, som var rett til venstre for observatørene, brøt den øverste av de små kulene formasjonen, steg rett opp, skjøt fart fremover, passerte den store og la seg et lite stykke foran denne.

Gjenstandene beveget seg over vanntårnet på Hisøya. Hele tårnet og Skarvedalen lå badet i det meget sterke orange lyset mens de passerte. Det minnet litt om de lysrakettene som Forsvaret bruker under nattøvelser, men var mye sterkere. De fulgte fenomenet med øynene til det forsvant over Hisøytoppen. Alle tre var da ganske opprømte over det de hadde sett.

De to brødrene dro sporenstreks til utsiden av Hisøya ved Nato-anlegget der. Der hadde det samlet seg en hel del mennesker som hadde sett fenomenet forsvinne et stykke ute over havet.

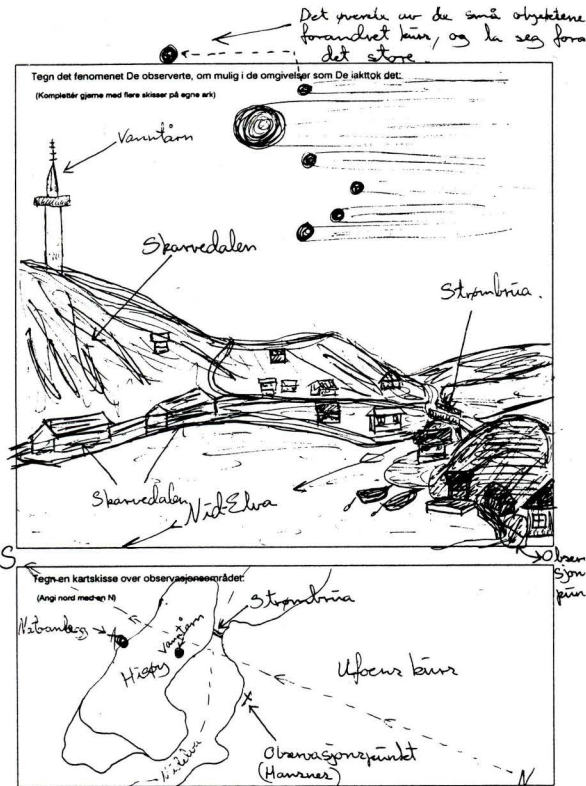
Fenomenet hadde en svak susende lyd da det var nært, ellers var det lydløst. På det nærmeste var det kanskje bare 200 meter unna.

Lysutstrålingen var konstant; litt pulserende og sterk, uten å blende.

De merket ingen fysiske eller psykiske påvirkninger under eller etter observasjonen.

Det var klart pent vær, vindstille, mørkt og en

Hansnes ved Arendal,
16.04.79

åtte-ti grader. Det hele varte kun to til tre minutter.

Kanskje noen av våre lesere i Arendalsområdet så det samme denne vårdagen i 1979? Ta i så fall kontakt slik at vi kan innlemme også disse rapportene i UFO-NORGEs etter hvert meget innholdsrike rapportarkiv.

Sirdalsvannet ved Tonstad

Det viser seg at Tonstad og Sirdalsvannet ved Nord-Europas største kraftverk, Sira Kvina, er et område hvor det i det siste året har vært en god del observasjoner. Vi har nylig begynt å skrape litt i materien og bringer noen små referater her i Rapportnytt. Vi oppgir ikke navn på observatørene foreløpig da disse sakene er relativt ferske og ubehandlet. Tegninger foreligger heller ikke ennå da de beretningene vi hittil har mottatt er nedskrevet på frivillig basis og ikke på

våre rapportskjemaer. Disse er forøvrig nå i sirkulasjon ute blant observatørene.

Strekingen Tonstad-Haughom-Skibelid

Det er mandag 21. desember 1992. Den ene av to observatører forteller: "På Haughomveien like ved inngangen til Tonstad Kraftverk, i tre-topp høyde, så jeg noe som jeg tenkte kanskje kunne være et ambulanshelikopter. Vi hørte ingen lyd.

Plutselig før det utover vannet i stor fart til det befant seg over fjellene ved Virak. Vi prøvde å kappkjøre med det for å finne ut hva det kunne være. Vi var da på østsiden av Sirdalsvannet mens det var på vestsiden. (Sirdalsvannet er meget langt (ca. 40 kilometer) og smalt, bredden varierer mellom 400 og 850 meter. - Rapp.sent. anm.)

Vi følte at det ikke gikk bent i luften, men at

det liksom steg opp og ned og at det flammet eller blinket orange og grønt. Kan nesten sammenlignes med skjoldete vannfarver som beveger seg. Helt sikkert kan det sies at det ikke blinket som et fly.

Da vi kom til den første tunnelen på Haughomveien stoppet vi bilen, steg ut for å lytte etter eventuell lyd, men vi hørte intet.

Jeg kjørte min reisekamerat hjem til Skibelid, ca. 2-3 kilometer syd for Haughom, og da så vi det igjen og jeg sa: "Der er det!" Et øyeblikk etter forsvant det og vi så det ikke mer".

Hun beskriver fenomenet på følgende måte: "Øverst en prikk som lyste (som en rund kule). Følte at det var et band til det som var under, men så det ikke.

Prikken øverst var liten i forhold til figuren under. Denne, som kan sammenlignes med en tilnærmet hjerteformet diamant, kunne nesten se ut som den svaiet, slik en ser hengende last under et helikopter".

Hun mente også at figuren muligens kunne munne ut i en spiss nederst. Reisefølget mente den var heller flat under.

Begge har vært meget tilbakeholdne med å fortelle denne hendelsen videre, og begge er nøkterne, pålitelige mennesker.

Ny observasjon fem dager senere

Det skulle ikke gå mer enn fem dager før denne observatøren fikk oppleve noe tilsvarende. Selv om observasjonen denne gang ikke var like spektakulær som den forgående, var den like fullt uvanlig.

Hun kjørte bil sammen med sine foreldre på det samme stedet, da hun fikk se fenomenet og tenkte: "Der er den igjen". Den skilte seg fra det forrige ved at det ikke hadde den lille figuren øverst. Foreldrene syntes også at dette så underlig ut og de stoppet bilen for å gå ut og lytte. De hørte ingenting. Gjenstanden hadde en noe lavere hastighet enn sist. Datoen var 26. desember 1992.

Tonstad

Det har gått snaue to måneder, datoen er 21. februar 1993, og vår observatør får plutselig sin nabo på Haughom farende inn til seg i stuen. Vi

siterer: "Nå må du komme og se UFOen din!" Jeg kikket ut av vinduet rett over Sirdalsvannet mot Virak, litt lenger oppover i retning Tonstad og fikk da øye på en oval figur. Den så ut til å ha to vinduer av forskjellig størrelse, og den flammet "litt ulikt". Da jeg så den gikk den liksom i bølgegang.

Naboens ektemann sprang etter kikkerten. Han ville se om det var et helikopter, men fant ut at det ikke var det. "Vet ikke hvor det ble hen etter at jeg så det", sa han. Han hadde forøvrig vært meget skeptisk til mine tidligere observasjoner."

Nabokona forteller: "Det var om kvelden. Jeg fikk tilfeldigvis øye på et lys, blågrønt eller noe slikt, ovenfor Virak, et lite stykke opp mot Tonstad.

Da jeg så det sto det stille i luften. Jeg sprang så inn til NN og ropte at hun måtte komme og se UFOen sin. Hun kom ut og sa: "Så, der ser dere!" Jeg ble så i farten at jeg gikk inn til et par andre naboer. Mannen min hentet kikkerten for å se om det var et helikopter, men fant ut "motstrebbende" at det var noe han ikke kunne forklare. Han sier ellers at tingesten fortsatte utover heia, men kunne ikke se slutten på det, det bare forsvant."

Kyrksæterøra i Sør Trøndelag

Fem bilder og en spennende opplevelse for samboerne Oddbjørg Bakk og Leif Aunhaug fra Kyrksæterøra. Det er fasiten etter at de onsdag 26. mai i år fikk se noe som lignet fullmånen stige opp over åsen like ved der de bor.

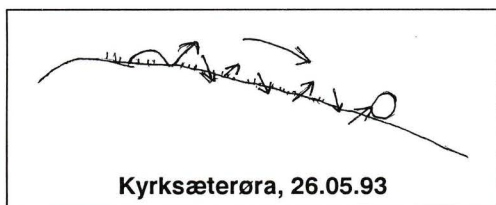
Klokken var 00.15 og de betraktet fenomenet deretter i 40 minutter. Lyset var delt på midten og det beveget seg opp og ned mens det sakte dro mot høyre. Fargen vekslet mellom orange-rød og lys blank. Den ble gradvis svakere en stund, men forsvant plutselig av syne for godt. Fenomenet var lydløst.

En par interessante bieffekter er registrert i denne saken. Oddbjørg Bakks armbåndsurs stoppet denne kvelden, på tross av at den hadde et nytt batteri. I tillegg oppdaget man morgenen etter hendelsen at batteriet til videokameraet var flatt, på tross av at det var nyoppladet.

Ellers var det pent vær, skumringslys og 0 gra-

der. Kameraet som bildene ble tatt med (ett av dem er vist nedenfor) var et Konica C-35 med en 38 mm linse. Lukkerhastigheten var 1/60 sekund.

Etter at vi hadde en omtale av saken med bilder i *Vi Menn* (nr. 44, 02.11.93) ringte det en person fra samme bygd og fortalte om en stor bålbrand i området der lysfenomenet ble sett. Dette fant sted natt til søndag 30. mai. Vedkommende sendte også bilder av dette til oss. Vi har sammenlignet de to bildeseriene og finner det noe usannsynlig at det kan være et bål som Bakk/Aunhaug har sett. I tillegg er de respektive personer sikre på at hendelsene har funnet sted på hver sin dato; hhv. 26. og 30. mai. Dette svekker bålhypotesen ytterligere.

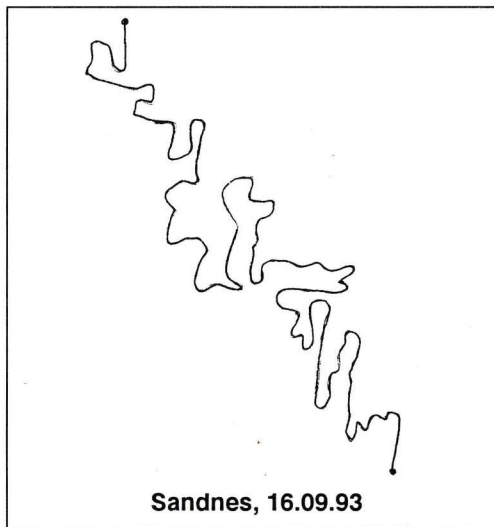
Ett av bildene som ble tatt av fenomenet på Kyrksæterøra.

Skjeldbreivannet ved Rognes i Sør-Trøndelag
Den 7. august 1993 mellom klokken 14.00 og 15.00, var en familie på to voksne og to barn ute i båt på Skjeldbreivannet, ca. tre kilometer nord for Rognes. Plutselig smalt det over dem, og da de så opp fikk de se et gult kuleformet lys som kom fra sør og beveget seg mot nord. Været var fint og vindstille.

Sandnes

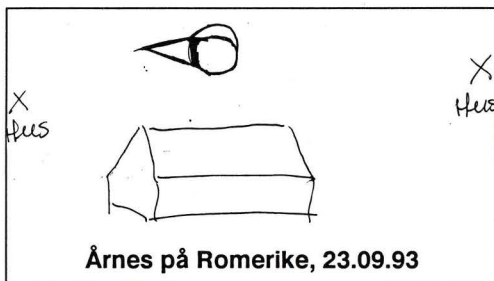
Torsdag 16. september i år ble det fra Sandnes, sør for Stavanger observert et fenomen som be-

veget seg med store hastighets- og kursendringer. Den anonyme observatøren fikk øye på fenomenet klokken 22.30 og det var synlig i 15 minutter. Fenomenet var selvlysende og hadde klart avgrenset sirkulær form. Det hørtes ingen lyd, været var tørt og fint med ca. fem varmegrader. Tegningen viser bevegelsesmønsteret.

Årnes på Romerike

Jorunn Melland fra Årnes bråvåknet i tre-tiden om natten den 23. september 1993 og kikket ut på himmelen. Der så hun noe som lyste på en litt spesiell måte. Da hun kikket nærmere på fenomenet så hun at det beveget seg, samtidig som det kom litt nærmere. Hun gikk da ut av huset og tok noen bilder. Fenomenet var langt unna, men hun kunne se at det beveget seg opp og ned og til begge sider. Hun satt oppe i halvannen time for å se nærmere på det. Etter hvert skiftet fenom-

enet farge fra orange til rødt, deretter til grønt.

Siden det sto så lenge på samme sted kikket observatøren etter det neste kveld, men da var det intet å se.

Været observasjonsnatten var tørt, vindstille og fem varmegrader.

Støren sør for Rognes

Far og datter observerte et UFO over Støren den 8. oktober 1993, i henhold til et avisklipp fra Adresseavisen. Det har ikke lyktes for Rapport-sentralen å oppspore observatørene.

Hemneskjølen vest for Trondheim

Samme kveld så en mann på vei over Hemneskjølen, at himmelen lyste voldsomt opp mot nordøst. Det var omtrent på samme tid som observasjonen på Støren, ca. klokken 20.30.

Gauldalen

Den 14. oktober 1993, ca. klokken 20.00 ble det observert en gulhvitt lyskule, som kom fra Gynhild-fjellet. Dette ligger i en sidedal til Gauldalen. Lyskula beveget seg sakte og jevnt. Noen sekunder før observasjonen registrerte observatørene at hunden løp fram til sofaen i stua, hoppet opp i denne og hjeffet mot vinduet. Det var mørkt og oppholdsvær.

Hovin i Gauldalen

Den 21. oktober, klokken 18.24 så tre personer noe som så ut som en middels stor stjerne som kom fra vest-nordvest, og beveget seg mot sør-sørøst. Fargen var gulaktig. Deretter sto det stille en stund før den aksellererte med voldsom fart over Hovin. Lyset forandret også kurs med ca. 45 grader i retning mot sør.

Tonstad

Denne gang var datoen 21. oktober. Klokken hadde passert 22.00 og observatøren befant seg i sitt hjem på østsiden av Sirdalsvannet. Hun fikk øye på fenomenet på vestsiden av dette. Det beveget seg fra syd mot nord, fra Virak mot Tonstad. Hun så det til slutt ved Finså Kraftverk, der det plutselig ble borte. Før det forsvant, løp hun ut på plenen foran huset for at ikke trærne skulle skjule utsikten. Fenomenet så ut til å ha

lys både forut og akterut, og blinket i grønt eller blått. Det var ikke på samme måte som fly og helikoptere blinker. Fenomenet beveget seg støtvis, og størrelsen var tilsvarende et fly (når de er i vanlig flyhøyde). Det var ingen lyd. Været var pent med stjerneklar himmel, varigheten av observasjonen var ca. to minutter.

Tonstad

Fredag 22. oktober, klokken 21.00. En bil var på vei fra Tonstad til Haughom, sørover langs Sirdalsvannet. Yngstemann på 12 år utbryter: "Se, der er UFOen din", henvendt til personen i bilen som tidligere har fortalt om slike observasjoner.

Fenomenet så ut som en skrå kule. Det var tre konstante lys over, og ett blinkende gult/rødt/grønt lys under. Det nederste lyset virket firkantet mens de andre virket runde. Det så ut til at det var et mørkt felt på midten, som lys festet til en mørk ting.

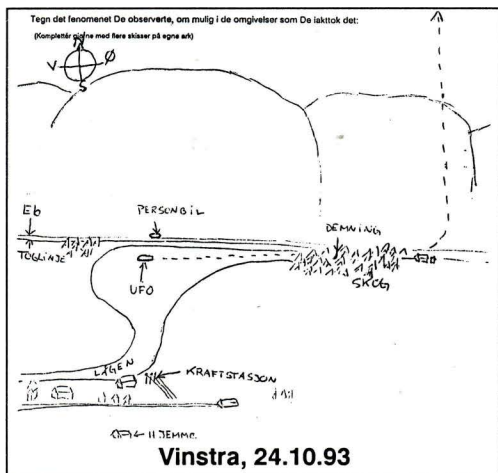
De stoppet bilen og rullet ned vinduene, men ingen lyd hørtes. Det syntes merkelig, for vannet var her kun 400 meter bredt, og fenomenet beveget seg foran fjellet på den andre siden. Et fly ville høres godt på den avstanden. Farten var den samme som på et fly. Mens de sto der og betraktet fenomenet, forandret det hastighet og bane. Det gikk saktere og støtvis, for så å stoppe. Etter et minutt satte det opp farten igjen. Observatørene startet opp bilen og fulgte etter. Mellom tunnelene så de lyset, som så ut til å ha samme fart som bilen. Etter tunnelene gikk lyset oppover, fra dem og bak fjellet. De to som var passasjerer fulgte det med øynene og ble svært forbauset da det et øyeblikk kom til syne bak en fjelltopp, og satte opp en "helt umulig fart", bort fra dem. Det hele varte kun to til tre minutter.

Støren

Den 22. oktober 1993, ca. klokken 22.00 observerte sønnen i huset en lyskule som kom fra nordøst, over Hovinåsen opp Gauldalen. Den blinket i forskjellige farver.

Vinstra

Søndag 24. oktober, ca. klokken 13.00 satt Bente Elisabeth Henriksen og drakk kaffe med sin svoger, Jens Nordli. Hun så tilfeldigvis ut av

vinduet, og fikk se en fenomen som fløy svært lavt, ca. 10-12 meter over Gudbrandsdalslågen. De satt begge og betraktet det; fenomenet hadde

form som en "rugbyball", ovalt, og virket noe større enn en vanlig personbil. Det var ingen vinger eller propeller, røyk eller lyd. Det fløy hurtig, anslagsvis raskere enn 100 km/t. Det fulgte Lågen sørover, i samme høyde over en distance på ca. 2-3 kilometer. I blant ble fenomenet borte bak skog som skjermet sikten, selv om observatøren bor høyt over elva. Det dukket fram bak skogen og fortsatte 200-300 meter før det skiftet kurs og fløy rett opp i luften. Det fortsatte med høy hastighet rett opp til det var ute av syne. Solen ble reflektert i fenomenet da det steg. Dette kan tyde på at det kanskje var av metall.

Observasjonen varte i ca. to minutter. Overflaten virket metallisk, ikke lysende, og størrelsen ble angydet til rundt to ganger fire meter. Avstanden fra observatørene til fenomenet var én kilometer. Været var tørt og klart med lett vind og en strålende sol, som forøvrig var bak observatørene. □

UFOer i Europa-Parlamentet

I januar og februar måned i år var UFOene til debatt i Europa-Parlamentet. Det skjedde i utvalget for energi, forskning og teknologi, hvor den italienske sosialisten Tullio Regge presenterte en rapport om iakttagelse av UFOer og en idé om opprettelsen av et europeisk observasjonssenter for UFOer.

I den fremlagte rapporten konkluderte man med, at det var grunn til en viss skepsis. 60% av iakttagelsene av uidentifiserte flygende objekter kan forklares på en vitenskapelig tilfredsstillende måte, mens man for 39% vedkommende ikke har kunnet finne en fornuftig forklaring. 1% av beretningene var simpelthen løgn eller utslag av en livlig fantasi. Tullio Regge henviste likevel til, at luftforsvaret i flere land foretar innsamlinger av UFO-observasjoner, men at det er militære hemmeligheter, hva de egentlig kommer frem til.

Det var ikke hans oppfatning, at Europa-Parlamentet skulle involveres i en ørkesløs debatt og ta stilling for eller imot UFOer. Men det var hans mening, at Europa-Parlamentet skulle påta seg rollen som politisk organ for å sikre at befolkningen får riktig informasjon og "ikke blir ofre for all slags mystifikasjon".

Noen av utvalgsmedlemmene var i mot, men et flertall i utvalget fulgte formannen, den belgiske sosialisten Claude Desema, som anbefalte utarbeidelsen av en ny rapport om uforklarlige overflygninger av EFs område.

Den nye redegjørelsen eller betenkningen ble utarbeidet i utvalget for energi, forskning og teknologi, og ble offentliggjort (i to deler) den 17. august og 20 oktober.

UFO-betenkningen var deretter til debatt under Europa-Parlamentets sesjon i Brussel den 12. desember 1993. Noen konkrete resultater ble foreløpig ikke oppnådd, men UFO-NORGE har fått betenkningen oversendt fra TV2 og vil ellers følge saken med interesse.

Kilder: *UFO-NYT*, nr. 3/1993, *TV2*, søndag 12.12.93

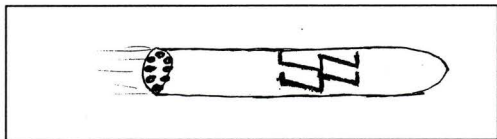
TILBAKE TIL LAUGTJØNN

Av Odd-Gunnar Røed.

I forrige nummer bragte vi en artikkel som presenterte Anders Funnemarks observasjon av et merkelig objekt i Telemark sommeren 1952. Odd-Gunnar Røed foretok en ny ekspedisjon til Laugtjønn i høst sammen med et etterforsknings-team. I denne artikkelen presenteres resultatene av deres undersøkelser.

Resymé

Som vi husker fra nr. 1 av "UFO", observerte Anders Funnemark sammen med sin søster en termosformet gjenstand i juli 1952. Denne beveget seg over jordene og mot det lille vannet Laugtjønn, som ligger bak en liten ås sett fra gården. Gjenstanden, som så ut til å ha store problemer, var knallblå i fargen med et tydelig rødt symbol tegnet inn på siden. Den totale lengden var ca. seks meter og bredden ca. 1,5. Objektet summert som en stor sverm med bier og det hørtes ut som om lyden kom ut av akterenden. Her var det montert en ansamling på åtte talerkenliknende "kopper".

Anders Funnemarks egen tegning av objektet han observerte i juli 1952.

Det har i ettertid fremkommet opplysninger om at folk fra nabogården, muligens på samme dag det året, hørte en dump eksplosjon i det de var på vei opp mot Laugtjønn. Dette har blitt satt i sammenheng med den flygende termosen (se Rapportnytt på side 4 i dette nr.).

Ekspertise fra SIMRAD

Lørdag den 11. september møttes vi igjen i Telemark for om mulig fravriste det mystiske Laugtjønn sin hemmelighet. Denne gangen var vi forsterket med ekspertise fra SIMRAD, representert ved Svein Helmersen. Vår tidligere

Fullastet traktor på vei mot vannet.

avdelingsleder på Sørlandet, Einar Glendrange var også på plass og med seg hadde han Geir Skjævesland fra Mandal og sin sønn Tim Rune Urdal. Videre stilte Arne Pross Thomassen fra Lillesand med fullt undervannsutstyr, og hans nabo Helge Olav Hellstad som ekspederte både oss og utstyr trygt inn til vannet og tilbake igjen.

Ellers stilte deltakerne fra ekspedisjonen i mars i år, dvs. Anders Funnemark, journalist Arild Mikkelsen fra Hjemmet og undertegnede.

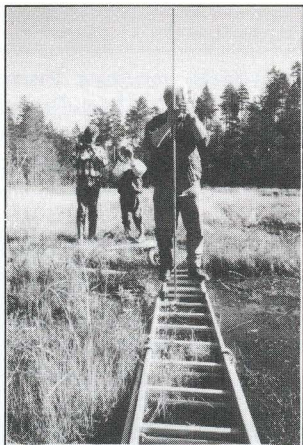
Kvikksand

Vel framme ble lemmer, stige og annet hjelpemateriell lastet av og båret ut til selve vannet. Det var nemlig ikke ufarlig å bevege seg langs bredden på Laugtjønn. Store områder ristet og skalv hvis vi trampet litt hardt på de tustene vi trodde var trygge. Nåde den som trakk ut utenfor de medbragte lemmene, de kunne fort stå i til godt over halsen før de visste ordet av det. Grunnen til dette var at bredden på vannet stadig vokser utover og gjør vannet mindre. Derfor vil

mudder og fast grunn være som en stor skjelvende, bunnløs masse. Huttetu.

Dybderør

Einars medbragte rør i tre meters lengder ble

**Einar Glendrange med dybderør. Bak zo-
omer Odd-Gunnar Røed inn et nyplumpet
bein mens Tim Rune Urdal foreviger situa-
sjonen.**

benyttet til å søke etter et mulig metallskrog nede
i dypet. Som bildet viser, bød det ikke på proble-

mer å skyve røret ned i gjørmen. Hele tre lengder
skrudd sammen med muffer gled lett ned i det ukjente.
Dybder på over åtte meter uten motstand kunne
noteres over hele området. Det var kun et lite felt hvor
det lå et slags sandskikt fem-seks meter under over-
flaten og som bød på visse problemer.

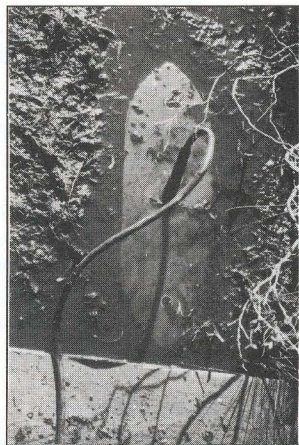
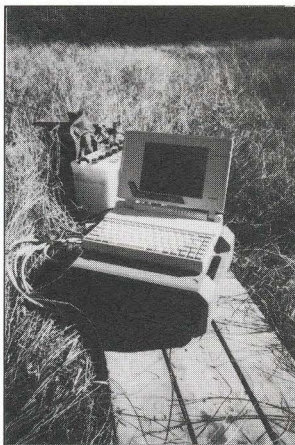
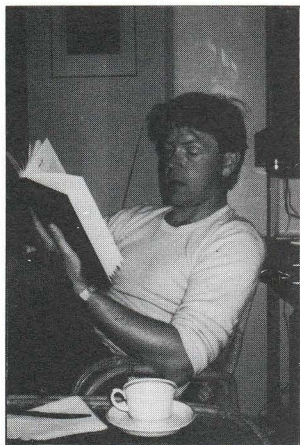
Sonarutstyr

Så var det vår medbragte ekspert fra SIMRAD
sin tur. Det var jo på ham vi hadde ventet hele
sommeren. Det hadde seg nemlig slik at alt so-
narutstyret til SIMRAD var på utfukt til Skott-
land, nærmere bestemt Loch Ness. Det var en
stor ekspedisjon til denne mystiske sjøen som
måtte avsluttes før vi kunne nyttiggjøre oss noe av
det samme utstyret. Loch Ness inneholder faktisk
mer ferskvann enn alle de andre innsjøene i Stor-
britannia tilsammen og er den som er dårligst
kartlagt. Det var dette skipet fra SIMRAD hadde
som oppdrag, nemlig å kartlegge sjøen og bunnen
med sine store dyp og ukjente geografi.

Svein Helmersen koblet sin medbragte, bær-
bare PC med fargeskjerm ("farge lap-top") til
sonaren av type EY 500. Denne hadde en fre-
kvens på 70 kHz.

Dykk

Mens båten gjorde sin del av innsatsen dukket

**Tv.: Svein Helmersen fra SIMRAD. I midten: Lap-Top PC med sonar og 12 volts batteri.
Th.: "Svingeren" dvs. sensoren som tilkoblet sonaren "ser" i vann og langt ned i bunnen,
og som gir informasjon videre til computeren. Ved hjelp av sistnevnte kan man gi en grafisk
presentasjon av bunnforholdene.**

Arne Pross Thomassen ned i sitt rette element, og saumfarte bunnen med vaktstomt blikk gjennom dykkermasken. For sikkerhets skyld hadde han brakt med undervannskamera og metalldektektor. Dessverre ble det ikke oppdaget ting av interesse nede i vannet.

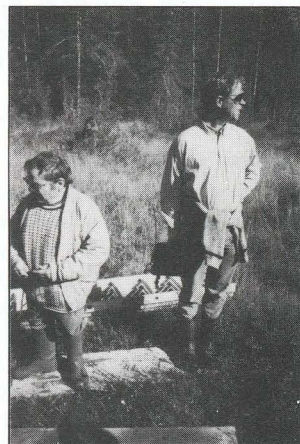
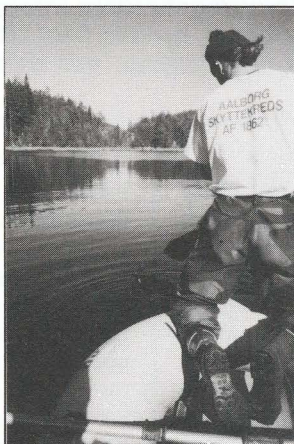
Konklusjon

Hva fant vi så ut? Det ble ikke påvist noe som tydet på at det ligger noe metallisk objekt i eller ved Laugtjønn. Vi ble dog enige om å ta en siste tur til dette vannet til vinteren, etter at isen får

lagt seg. Da kan vi gå "manngard" med de medbragte dybderørene og teste et større område.

Et studium av videomaterialet fra de to ekspedisjonene viste at høstens søk faktisk foregikk noen få meter til høyre (sett fra land) i forhold til forrige vinters. Kanskje vi likevel ikke helt kan avskrive at det finnes noe ukjent i Laugtjønn?

Været gjorde ellers denne turen til en meget minneverdig dag der solen skinte fra en skyfri himmel og temperaturen lå rundt flere og 20 grader. □

Tv.: Einar Glendrange og Arne Pross Thomassen i ferd med å montere sonarutstyret i den medbragte gummibåten. I midten: Vel ute på vannet. Geir Skjævesland fungerer her som "motor", mens Svein Helmersen konsentrerer seg om instrumentene lenger bak i båten. Th.: Vi ser her et bilde av Arne sammen med Anders Funnemark.

Isflak på avveier II

I forrige nummer bragte vi en artikkel som omhandlet saken der flere isflak hadde rutsjet omkring på isen på to vann i Balsfjordsområdet i Troms. Dette skjedde i slutten av april i år og hendelsen fikk bred mediadekning. Vi lovte å komme tilbake til saken i dette nummer, da vi regnet med å motta bilder og videofilm fra åstedet. I skrivende stund (medio desember) har vi fremdeles ikke mottatt noe materiale fra Troms, på tross av flere purringer. Dette er synd, fordi vi jo aldri kan uttale oss med sikkerhet angående sakers natur uten solid underbyggelse av fakta.

På denne bakgrunn vil UFO-NORGE, inntil det motsatte er bevist, hevde at issprengning var årsaken til dette fenomenet.

-Odd-Gunnar Røed

IUN-KONGRESSEN 1993:

“UFOs - FACT, FRAUD OR FANTASY?”

Av Ole Jonny Brønne.

Den 14. og 15. august 1993 avholdt The Independent UFO Network (IUN) sin årlige konferanse, der flere kjente foredragsholdere informerte om sitt arbeide. Ellers var det salg av bøker og videofilmer, og folk flest fikk en mulighet til å møtes og utveksle synspunkter. Ole Jonny Brønne var den eneste representanten fra UFO-NORGE.

London-besøk

Jeg benyttet anledningen når jeg først var i England til også å besøke London. Der var det utrolig mye å se på, faktisk så mye at jeg ikke rakk over alt det som jeg hadde planlagt på de fire dagene jeg var der. Men jeg fikk jo med meg noe. Jeg ble fraktet gjennom luften av Braathen SAFE på en meget behagelig måte, og landet på Gatwick. Deretter tok jeg tog inn til London sentrum, der jeg etter hvert fant fram til det hotellet jeg hadde bestilt etter landingen på Gatwick. Første dagen, eller rettere sagt ettermiddagen/kvelden, gikk bl.a. med til å bli litt kjent i nærmiljøet rundt hotellet. Deretter begynte jeg å fly rundt på diverse severdigheter (dvs. steder som turister “må” se og fotografere: London Planetarium, Royal Air Force Museum, Westminster Abbey, Cleopatra’s Needle osv. Planetariet var interessant i og for seg, men egner seg nok best for folk som ikke har så spesielt mye kunnskap om astronomi fra før, da presentasjonene der lå på “barnemat”-nivå. Men det var teknisk avansert med interaktive TV-skjermer som kontinuerlig kjørte kortfilmer om planete-ne, romforskning, og andre emner.

Mitt første sjokk fikk jeg da jeg oppdaget at jeg hadde misforstått hotellreserveringen på flyplassen. Jeg ba om, og trodde jeg fikk, et rom for tre dager for £60. Feil! Det viste seg å koste £60 pr. dag. Jeg byttet fort hotell.

Mitt andre sjokk fikk jeg den kvelden jeg skulle

stikke innom The Hippodrome (et berømt, kjempestort diskotek). For å ha minst mulig å drasse på, la jeg noen sedler i lomma og raste avgårde. Som alltid benyttet jeg meg av den godt skiltede, og som oftest overfylte T-banen i London (her kan du rett og slett ikke gå feil - ja, hvis du ikke er svensk da!). Stort ble sjokket da jeg oppdaget at pengene var borte! £80, omtrent en tusenlapp i norske kroner, helt borte vekk. Dette var jo en liten katastrofe, ettersom jeg ikke hadde så altfor mye igjen. Så da var det bare å tusle slukøret tilbake til hotellet (som heldigvis var betalt på forhånd).

Sheffield

På torsdag tok jeg toget til Sheffield, der Philip Mantle møtte meg. Han og familien var veldig hyggelige, og jeg bodde hos Philip & Susan i Batley, West Yorkshire til jeg skulle dra hjem igjen. Senere samme dag kom også rockegruppen CE4 fra Glasgow innom, sammen med Malcolm Robinson. Sistnevnte er redaktør for tidsskriftet *Enigmas* som utgis av organisasjonen Strange Phenomena Investigations i Skottland.

Siden vi alle var samlet ble det selvfølgelig en tur innom den lokale puben der vitsene haglet rundt meg. Den skotske aksenten var noe ny for meg, og dessverre falt poengene som regel utenfor de 40% av samtalen jeg oppfattet. Men ølet var godt!

Fredag kveld var det tid for Radio Pulse i

Bradford (lokalradio), der Philip Mantle, Malcolm Robinson og jeg ble intervjuet i en times program. Det ble fin PR for kongressen. Dette var faktisk første gangen både Malcolm og jeg snakket offentlig om UFO i England.

Kongressen

Lørdag morgen dro vi alle til Hallam University i Sheffield, der kongressen skulle avholdes. Salen hadde en god del stands der man kunne få kjøpt både videofilmer, bøker, tidsskrifter mm. Første foredragsholder var til min forskrekkelse Ole Jonny Brønne. Dette var mitt første større foredrag, og når jeg i tillegg ble presentert som "one of the leading lights in Norwegian ufology", så var jeg ikke rent lite nervøs der jeg entret scenen foran 250-300 mennesker. Jeg skulle informere tilhørerne om etterforskningen av Spitsbergen-saken fra 1952 (dere vet, den som omhandler en krasjet flygende tallerken som ble funnet på Svalbard - se Spesialheftet fra 1991). Tross noen småproblemer med å få fjernkontrollens lysstråle til å treffe lysbildefremviseren, fikk jeg stotret meg gjennom foredraget på overtid, og jeg tror de fleste fikk med seg hva jeg hadde å si.

Nestemann ut skulle vært Dirk Van Der Plas, men han bakket ut i siste liten, så Philip Mantle steppet inn. Han pratet om noen av de mange sakene han hadde undersøkt fra 1978 og frem til i dag, og her var det mye spennende. Både fotosaker, nærkontakter og bløff-historier. Philip er en meget behagelig foredragsholder, med en avslappet form for humor.

Etter en liten pause var det tid for Hilary Evans, kanskje mest kjent for sin bok *Nye Facts om UFOer* (Bogan/Danmark 1986). Han presenterte sitt syn på UFO-fenomenet, der han mente at de tidlige science-fiction historiene hadde påvirket hvordan fenomenet ble oppfattet av folk i dag. Og illustrasjonene han viste, tatt fra science-fiction tidsskrifter før 1947, viser jo faktisk klassiske "flygende tallerkener". Hilary mente at ufologien hadde sporet av i den senere tid - han siktet her til abductions (nærkontakter av fjerde grad), historier om døde vesener i fryseren til USAF og tallerkener som krasjer. Dette, mente han, er ikke det egentlige fenomenet.

Derimot viste han tre lysbilder av hva han mente var det virkelige UFO-fenomenet, bl.a. et bilde som Arne P. Thomassen tok den 25. september 1982, klokken 19.00 i Hessdalen!

Etter lunch kom Jenny Randles på scenen. Hun er for tiden den eneste i England som driver UFO-undersøkelser på heltid. "Vindu-områder" var emnet for hennes foredrag, og det dreide seg om at enkelte områder opplever en høyere konsentrasjon av ikke bare UFO-rapporter, men også andre paranormale hendelser. Hun anbefalte andre etterforskere å være oppmerksomme på denne tilsynelatende sammenhengen.

Etter Jenny Randles kom Linda Moulton Howe, amerikansk mutilasjons("dyreslakt")-ekspert, på scenen. Hun diskuterte de mange tilfellene der kveg, katter etc. var funnet tomme for blod, og med kroppsdeler (spesielt kjønnsorganer og øyne) fjernet. Av kattene var kun halvparten av kroppen funnet, enten forparten eller bakparten, aldri begge deler. Hun informerte oss om den angivelige forbindelsen til UFO-rapporter. Fenomenet - altså mutilasjonene - er nok virkelig, men hvorfor fremme UFO-fenomenet som en "forklaring"? Jeg kan ikke skjønne hvorfor ikke eventuelle UFO-vesener rett og slett kan ale opp kveget selv, istedenfor å røpe seg ved å la skrottene ligge og slenge slik at vi kan oppdage det hele? Logisk eller ulogisk? (Og på toppen av det hele, i USA spekulerer enkelte på om det foregår mutilasjoner av mennesker!)

Budd Hopkins var nestemann ut. Han fortalte om Linda "Cortile"/Napolitanos abduction-oplevelse. Vi har tidligere omtalt denne saken i *UFO* nr. 2/1992, sidene 35-38. Det fremkom ikke noe nytt, og Hopkins imøtegikk heller ingen av innvendingene som har fremkommet mot saken.

Dermed var første dag unna, og CE4 (som består av Brian McMullen Sr., Brian McMullen Jr. og Andrew Morton), samt Malcolm Robinson, Tom Moir, Philip og jeg, dro til hotellets bar der vi satt og pratet om alt mulig. Philip & Susan brøt opp litt tidligere enn oss andre. Vi satt oppe til langt på natt sammen med bl.a. Linda Howe og en annen ufolog, som var så ivrig etter å høre hva Linda hadde å si at han nesten satt oppi

fanget hennes. Men jeg kan ikke skjønne hvorfor Philip kalte meg "party-animal" dagen etterpå.

Neste dag (det var hardt å komme seg opp) var det først tur for presten Donald Thomas. Dette kunne blitt et interessant foredrag, men det ble det ikke. Velkjente saker som de fleste hadde godt kjennskap til allerede, og et par bløff-historier (som foredragsholderen tydeligvis tok for god fisk), ble omtalt uten at noe nytt kom frem og uten at noen konklusjoner ble trukket.

Etter Thomas var det tid for Cynthia Hind fra Zimbabwe, som pratet om bortførelser i Afrika. Dessverre gikk jeg glipp av størstedelen av hennes foredrag, så jeg er ikke i stand til å kommentere denne delen.

Etter pausen kom Paul Devereux med sine "earth lights" eller jord-lys. Han prøvde å forklare UFOer som et geofysisk fenomen, og teorien er forsåvidt bra den, men måldataene fra Hessdalen stemmer ihvertfall ikke overens med den.

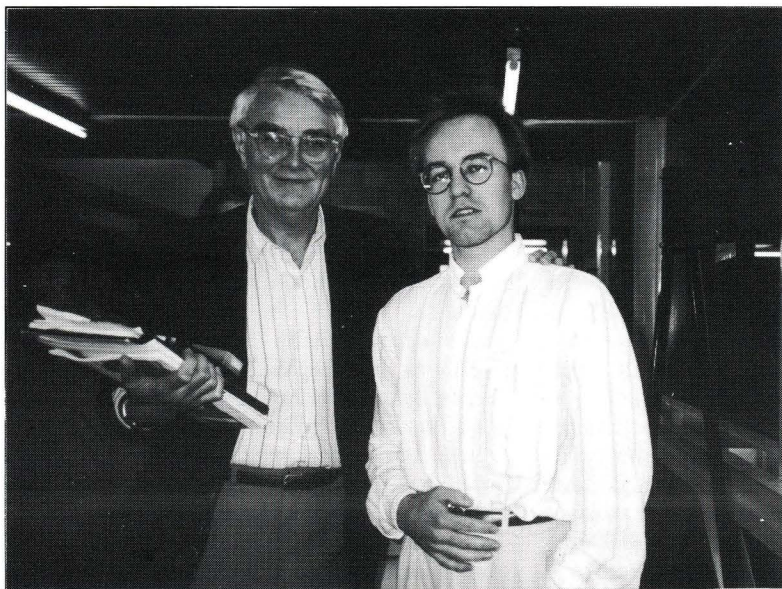
Neste foredragsholder var Andrew Collins, som snakket om UFOer og orgon-energi (husker dere Wilhelm Reich?). Har var det duket for lite data og mye spekulasjon, men hans team hadde faktisk greid å fange interessante ting på film i løpet av en prosjektperiode. Han påsto bl.a. at lysfenomenene i Hessdalen hadde vist

seg i forskjellige former, som f.eks. et juletre og Marilyn Monroe (!). Juletre-beskrivelsen kommer kanskje fra et av fotoene til Arne Wisth (siste bilde på sidene 96-97 i *UFO-Mysteriet i Hessdalen*). Men Marilyn Monroe????!!

I løpet av den påfølgende lunch-pausen, ble det vist et UFO-opptak fra Canada i 1991. Det var stor uenighet blant både foredragsholdere og tilhørere om datoen for opptaket og ikke minst om hva som var blitt fotografert. Her dominerte tydeligvis troen på utenomjordiske romskip og vesener!

Budd Hopkins fortsatte denne dagen med en sak fra Australia der en familie hadde blitt snappet vekk rett foran en hel haug med folk. Av for meg ukjente grunner satte han denne saken i forbindelse med Linda Napolitano-saken. Ingen personer hadde sett UFOer ved denne hendelsen, derfor mente Budd Hopkins bl.a. at UFO-ene kunne gjøre seg usynlige. Hvorfor ikke rett og slett innrømme at det kan være noe muffens med denne rapporten?

Linda Moulton Howe avsluttet dagen med diverse ekstreme historier og rykter, som påstandene til Robert Lazar som sier han arbeidet med flygende tallerkener ved Dreamland/Area 51 i Nevada. Et slags forsøk på inndeling av forskjel-

**Ole Jonny Brønne
sammen med
Budd Hopkins.**

lige typer vesener fikk vi også presentert.

Dermed var kongressen over for denne gang; alt i alt en meget hyggelig erfaring, ikke minst fordi man fikk anledning til å møte andre interesserte "face to face". Jeg ble i hvert fall overbevist om at UFO-NORGE bør forsøke å arrangere et tilsvarende arrangement!

Deretter var det tog fra Sheffield til London, en tur med T-banen (der alle plutselig måtte komme seg ut i en fart på grunn av bombetrus-

sel), og til slutt tog til flyplassen. Der hadde det vært fint å ha de £80 jeg ble frastjålet, for her var det utrolig mye fint å få kjøpt med seg. Men £2.80 (hvilket var hva jeg hadde igjen) holder jo ikke til mye! En cola pluss et par smultringer, så var de pengene vekk. En blakk ufolog landet fornøyd på Fornebu halvannen time senere, fast bestemt på at dette ikke var siste gang han var tilstede ved slike kongresser. □

Ny tolkning av Betty Hills stjernekart

Joachim Koch og Hans-Jürgen Kyborg i Tyskland har i lengre tid studert Betty og Barney Hill-saken fra 1961, og da spesielt det stjernekartet som Betty tegnet. I år ga de ut et hefte der de detaljert beskriver hvorfor de mener at de sannsynligvis har funnet den endelige løsningen på gåten.

Majorie E. Fish fra Ohio fattet interesse for kartet i 1966, og hun presenterte resultatet av sitt arbeid for MUFON-kongressen i 1974: "Betty Hills stjernekart var en nøyaktig kopi av tvillingstjernesystemet Zeta Reticuli".

Koch og Kyborg mente at dersom man tok Hill-saken alvorlig nok til å undersøke kartet i detalj, måtte man også ta resten av beretningen alvorlig. De tok utgangspunkt i det som opptok dem mest: Bettys samtale med "lederen" av dem som bortførte ekteparet. Betty spurte om hvor de kom fra, og fikk et spørsmål: "Hva vet du om universet?" Hun svarte som sant var: "Veldig lite". Hvorpå lederen viste henne et kart og spurte hvor hun befant seg på kartet. Betty visste ikke dette, og lederen konkluderte med at da nyttet det heller ikke å vise henne hvor han kom fra.

Koch & Kyborg stilte spørsmålet: Hvorfor skulle han vise henne et kart over Zeta Reticuli, og spørre hvor hun befant seg på kartet?

De fant fram til det originale kartet, hvor Betty tydelig hadde tegnet ringer rundt de to største sirklene. Vi vet nå at både Saturn og Jupiter har slike ringer - kunne det være så enkelt?

Ved hjelp av astronomiprogrammene "The New Solar System" og "Dance Of The Planets" (som kan kjøres fra en vanlig PC), plottet de inn planetenes stilling på den datoen bortførelsen fant sted. De plottet også inn hvor de seks største asteroidene befant seg - og vips! - en ny kopi av Betty Hills stjernekart!

Alle med tilgang til de nevnte kjente data-programmene kan ved selvsyn finne ut det samme. Kanskje er dette en mer fornuftig forklaring?

Koch & Kyborg presenterer sine teorier om Hill-saken i et 38 siders hefte. Oversettelse av dette heftet til norsk pågår, og UFO-NORGE håper å ha dette tilgjengelig på nyåret for interesserte, som kan få dette tilsendt ved henvendelse til:

UFO-NORGE
Rapportsentralen
Rygg
4448 GYLAND
Tlf.: 38 37 68 30

-Torfrid Urdal

NYE OPPGAVER FOR ERLING STRAND

Av Mentz Kaarbø.

Komitémedlem Erling Strand har hatt det svært travelt det siste året. Han har vært tilstede på flere kongresser, forberedt et mulig nytt PROJECT HESSDALEN, hatt bred mediakontakt, samt utviklet sitt internasjonale kontaktnett - bare for å nevne noen av aktivitetene. Denne artikkelen gir en oversikt over noen av hans gjøremål.

Reisevirksomhet

Allerede i midten av november i fjor var Strand på farten, da han ble invitert til Hessdalen av det franske TV-selskapet Sygma-TV. Han ble her intervjuet i forbindelse med Hessdalsfenomenet og prosjektet som ble gjennomført for 10 år siden. Senere, i midten av desember samme år, var han på besøk til Moskva hvor han bl.a. møtte professor Edward Manykin. Han var også innom det kjente Kurchatov instituttet hvor han holdt foredrag om PROJECT HESSDALEN og hadde møte med flere av forskerne der.

Den 10.-12. april i år reiste han til Lyon i Frankrike og deltok på den store UFO-kongressen i byen. Han presenterte PROJECT HESSDALEN, og fikk samtidig knyttet nære kontakter til både franske og utenlandske UFO-forskere (se også artikler i *UFO* nr. 1/1993).

Den 26.-27. september nå i høst bar det på nytt ut i verden; denne gang til Salzburg i Østerrike. Strand besøkte en konferanse for atmosfæriske fysikere (Visitum '93), og Hessdalsfenomenet ble også her behørig presentert. Han kom samtidig i kontakt med mange andre kolleger (noe som er vanlig på slike konferanser), og utviklet ytterligere sitt internasjonale kontaktnett.

Forberedelser til et nytt PROJECT HESSDALEN

Noe av det viktigste som Strand har gjort i år, er hans aktiviteter i forbindelse med å initiere et nytt PROJECT HESSDALEN. Først og fremst kan det her nevnes at han utformet og sendte søknad til Norges forskningsråd (NFR - tidligere Norges almennevitskapelige forskningsråd) for å få støtte til prosjektet. Han satset høyt og søkte om hele én million kroner, vel vitende om

at sjansene for at hele dette beløpet skulle bli innvilget nok var heller små. Strand var imidlertid blitt oppfordret til å søke, bl.a. gjennom samtaler med sentrale forskere ved SINTEF i Trondheim i mai-juni i år. Søknaden ble sendt NFR ultimo juni og fikk god medieomtale i en del aviser, bl.a. gjennom en pressemelding fra NTB.

De neste tre månedene gikk med til å samle referanser, dvs. at Strand kontaktet sine forskningskolleger i inn- og utland for å få deres uttalelser og støtte for prosjektet. Dette ville vise den internasjonale vitenskapelige interessen for et slikt prosjekt.

Dessverre viste det seg at NFR ikke ville bevilge penger til et nytt PROJECT HESSDALEN. Avslaget ble meddelt Erling Strand i begynnelsen av desember.

Strand har ellers ført en omfattende korrespondanse med et 30-talls forskere i det siste året, både i forbindelse med PROJECT HESSDALEN og kulelynsforskningen generelt. Han har i denne perioden ytterligere utvidet sitt kontaktnett, noe som selvsagt gjør sitt til at sjansene for et prosjekt - i en eller annen form - stadig øker, på tross av avslaget fra NFR.

Strand har ellers i de senere månedene utviklet samarbeid med Hessdalen Utviklingslag i forbindelse med prosjektet. Han var bl.a. på besøk til Hessdalen helgen 9.-10. oktober og orienterte de impliserte parter. Et innslag herfra ble sendt på TV2 nyhetene. Hessdalen Utviklingslag ble forøvrig dannet tidligere i år for å fremme nærings- og turistvirksomhet i området. Hessdalen skal gis PR, bl.a. ved hjelp av Hessdalsfenomenet og det nye prosjektet.

I juni fikk man uventet støtte fra utlandet, da det ble gitt tilsagn om USD 50 000 (ca. kr. 350 000) fra professor Utsuki ved Waseda universitetet i Japan. Han er medlem av den internasjonale kulelyns-forskningsgruppen på fem personer, dannet i 1992, og hvor Strand også er med (omtalt i "UFO" nr. 2/92). Hvis et nytt prosjekt virkelig blir satt i gang, vil disse pengene bli gjort tilgjengelige.

For ytterligere å øke sjansene for et engasjement i Hessdalen, utarbeidet Strand, sammen med to andre kolleger ved Østfold Ingeniørhøyskole, en søknad om såkalt vikarstipend. Denne ble sendt til Høyskolerådet i slutten av oktober, og det ble anmodet om kr. 100 000 i støtte. Disse midlene skulle dekke en del av arbeidet i forbindelse med det forstående symposiet (se nedenfor) og noe av instrumenteringen av den planlagte målestasjonen.

I midten av desember falt avgjørelsen i Høyskolerådet og Strand fikk den gledelige meldingen at søknaden ble innvilget med kr. 96 000. Dette bevirker at Strand kan arbeide med PROJECT HESSDALEN på heltid, i bortimot et halvt år. Dette har vært hans mål i lengre tid.

Til slutt kan det nevnes at Strand også har forberedt og foretatt innkallelse til "First International Workshop on the unidentified atmospheric Light Phenomena in Hessdalen". Dette symposiet vil bli avholdt i Hessdalen i løpet av kommende vår og vil forhåpentligvis telle en rekke internasjonale kapasiteter innen både kulelyns- og UFO-forskningen. Innkallelse ble sendt i slutten av november, og allerede etter et noen dager var det flere som hadde meldt seg på.

Andre aktiviteter

Av andre aktiviteter som kan trekkes frem, er at Strand med familie var vert for professor Edward Manykin i midten av mai i år, da denne besøkte Norge. Strand ble også intervjuet av japansk TV i mai i forbindelse med Nippon TVs besøk i Hessdalen (se UFO nr. 1/1993).

Strand har også hatt en del kontakt med Forsvaret og Luftfartsverket i denne perioden.

Mediakontakt

Aktiviteten som er nevnt over har ikke gått upåaktet hen. I løpet av det siste året (spesielt de

siste seks månedene) er Strand blitt intervjuet en rekke ganger både i aviser, radio og TV. Blant de avisene som har bragt stoff om og med Strand, kan nevnes Verdens Gang, Sarpsborg Arbeiderblad, Adresseavisen, Arbeidets Rett (Røros), samt en rekke andre aviser (også svenske). Presedekningen hadde sin bakgrunn bl.a. i en NTB-melding sendt ut i slutten av juni. Som en del av våre lesere kanskje har sett, har det vært omtale av det nye PROJECT HESSDALEN (med presentasjon av bl.a. Hessdalen Utviklingslag), kulelynsforskning, turen til Moskva, forskjellige internasjonale kontakter, pengestøtten fra Japan, samt søknaden til Norges forskningsråd.

Erling Strand har i denne perioden også hatt mange henvendelser fra diverse utenlandske TV-selskaper, med anmodning om å bidra med materiale til TV-programmer (dvs. om PROJECT HESSDALEN og kulelynsforskningen), samt i noen tilfeller å være med selv.

Han har også vært med i flere programmer sendt på forskjellige lokal-TV stasjoner, samt nærradioer.

Diverse

Den eneste ulempen som all denne virksomheten har avstedkommet, må være at det bl.a. har blitt liten tid til analyser av innkommende bilde-materiale, noe som var blant Strands hovedbeskjeftigelser tidligere. Dette er imidlertid noe Strand vil prøve å få mer tid til neste år.

Det kan uansett trygt slås fast at aldri har Erling Strand hatt større kontaktflate mot forskningsmiljøene, både i Norge og internasjonalt, når det gjelder PROJECT HESSDALEN og kulelynsforskningen. Omtalen og innslagene i media har heller aldri vært så omfattende som i løpet av det siste året. Det er også nå i år at man har tort å ta spranget med hensyn til å søke om betydelige beløp hos prestisjetunge forskningsfond (jfr. NFR).

Selv om det dessverre ikke ble bevilget penger fra denne institusjonen på det nåværende tidspunkt, er PROJECT HESSDALEN, kulelynsforskningen og, indirekte, UFO-forskningen (hvor UFO-NORGE kommer inn i bildet) profilert på en effektiv og profesjonell måte for de nevnte instanser. Det er å håpe at dette vil bringe oss flere hakk fremover når det gjelder utforskningen av ukjente atmosfæriske fenomener - UFO i videste forstand. □

11 PUNKTER FOR FREMTIDIGE OPPGAVER INNEN NORSK UFO-FORSKNING

Av Ole Jonny Brønne.

Vår medarbeider presenterer her noen tanker og idéer for videre arbeid i UFO-NORGE.

Den såkalte "UFO-forskningen" har nå pågått i snart 50 år, tilsynelatende uten at noen virkelig forskning har blitt utført eller at man har kommet nærmere noen løsning på UFO-fenomenet. Årsakene til dette er i høyeste grad "UFO-forskerne" selv - enten har de allerede på forhånd bestemt seg for hva løsningen MÅ være og dermed unngåelig influert deres egne undersøkelser av rapportene, eller at intern krangling, intriger og samarbeidsproblemer har forårsaket at de har mistet målet av syne. Andre årsaker er selvsagt at det går an å tjene penger på å ikke være helt renhårig i denne bransjen. Det ultimate målet må jo være å løse DEN STORE GÅTEN, ikke sant? Eller i hvert fall kunne greie å tilføre noe av verdi.

Enten har man ikke gjort noen ting, eller så har man gjort tingene galt. Det skal dog innrømmes at det finnes noen få unntak. Jeg skal i denne artikkelen komme inn på noen punkter som jeg tror kan forbedre situasjonen betraktelig. Noe av dette er allerede så smått i gang, både her i Norge og i utlandet.

1. Gjennomgåing av aviser, samt ukes- og månedspressen fra 1946 til dags dato, for kopiering/registrering av samtlige UFO-relaterte artikler i et kronologisk ordnet klipparkiv.

Ved denne aktiviteten, som så smått er påbegynt, vil man sannsynligvis oppdage tidligere ukjente rapporter, se punkt 8. Antallet rapporter vil økes. Samtidig bør man også forsøke å koordinere eller fusjonere de allerede eksisterende

klipparkiv hos private forskere og andre steder (dersom det befinner seg personer med en del klipp, så kan de gjerne ta kontakt med UFO-NORGE Øst, for utlån og kopiering). Et løpende Argus-abonnement fra dags dato er her en absolutt nødvendighet.

2. Når punkt 1 er utført bør en komplett bibliografi utgis, der artiklene er ordnet etter emne.

Sannsynligvis en oppgave som ligger en del år inn i fremtiden, se punkt 11.

3. Ved den ovenfor nevnte søking i pressen bør også samtlige foto, både av fenomener/personer o.a., oppspores/kopieres og registreres i et kronologisk ordnet bildearkiv.

Bildearkivet må selvsagt også ha indeks på emne. Her gjelder det selvsagt også å få registrert alt det bildemateriale som allerede befinner seg i forskjellige arkiver rundt omkring. Både lysbilder, papirbilder (og negativer, se punkt 4) er nødvendig. Videofilmer hører selvsagt også med under dette punktet.

4. Når punkt 3 er utført, eller helst samtidig med registreringen, bør bilder av UFO-fenomener analyseres på grundigst mulige måte dersom dette ikke allerede er gjort.

Dette utføres allerede i en viss utstrekning på nyere bildemateriale. Slik kan de "uekte" data sjaltes ut, og signal/støyforholdet bedres betraktelig. Kvaliteten på rapportmaterialet vil høynes.

5. *Samtlige rapporter i UFO-NORGEs arkiv bør arkiveres på en PC-basert database.*

Arbeidet med dette er påbegynt. På denne måten vil det være relativt enkelt å finne frem til interessante rapporter fra spesifiserte geografiske områder/tidsperioder eller med nærmere spesifiserte karakteristika. Tilgjengeligheten vil bli bedre. På sikt bør flere lands databaser kunne fusjoneres, slik at vi f.eks. får en samlet skandinavisk eller europeisk database.

6. *Forsøk på å skille ut "del-fenomener", som f.eks. kulelyn, fra databasen/rapportmaterialet.*

På sikt bør statistikk fra en database kunne gi oss mer informasjon om hvordan UFO-fenomenet som sådan oppfører seg, f.eks. over tid.

7. *Etterforske på nytt de rapporter der ønskelig dokumentasjon enten ikke foreligger eller av forskjellige grunner er gått tapt.*

Derved vil kvaliteten på rapportmaterialet gradvis høynes, se punkt 11.

8. *Etterforske spesielle deler av fenomenet nærmere, f.eks. 1946-bølgen og andre, Forsvarets interesse, CE-2, CE-3, osv.*

1946-bølgen er under etterforskning. Ellers er dette noe som blir betydelig lettere ved hjelp av databasen.

9. *Etterforske/dokumentere kilder fra før 1946, for referanser og paralleller til lignende fenomener.*

Dette arbeidet er allerede i gang, men arbeidet er meget tidkrevende, så her trengs det større innsats av flere personer. Interesserte bes melde sin interesse til UFO-NORGE.

10. *Utdanne feltforskere og aktivisere andre personer som har interesse av en aktiv deltagelse i UFO-NORGEs arbeide.*

Allerede i dag har UFO-Norge kontakt med 48 personer, hvorav 33 er eller vil bli feltforskere. Da det ofte er slik at tiden mellom eventuelle oppdrag kan bli lang, kan disse benyttes til å etterforske på nytt de rapporter der dokumentasjonen er mangelfull, se punkt 8.

11. *Oppretting av et sentralt arkiv/senter, tilgjeng-*

elig for publikum/presse/forskere, som inneholder følgende:

1. Klipparkiv.
2. Bildearkiv.
3. Database/rapportarkiv på PC.
4. Bøker og tidsskrifter.

Jeg håper vi kan få reaksjoner og synspunkter fra leserne, samt mulige forbedringer til denne listen. Det er alltid et behov for personer som er villige til å hjelpe UFO-NORGE på forskjellige områder! □

LANDSSTYREMØTET 1993

Av Odd-Gunnar Røed.

30. og 31. oktober i år ble UFO-NORGEs Landsstyremøte avholdt i idylliske omgivelser hos Per Ottesen på Vinstra. Vi bringer her et referat for våre lesere.

Åpning

Per Ottesen kunne ønske velkommen til følgende deltagere: Ole Jonny Brønne, Einar Glendrange (tidligere avd.leder), Mentz Kaarbø, Finn Kalvik, Per Ottesen, Odd-Gunnar Røed, Geir Steen, Erling Strand, samt Torfrid Urdal.

Det sto hele 16 saker på programmet og jeg skal referere de fleste i korthet.

Regnskap

Regnskapet for 1992 ble godkjent og er tilgjengelig for de av medlemmene som er interessert ved henvendelse til Mentz Kaarbø (se adresse foran i bladet).

Årsberetninger

Deretter fulgte de forskjellige årsberetningene. Her gikk det fram at vi alle hadde vært med i utallige nærradioer og holdt diverse foredrag rundt om i vårt langstrakte land i løpet av det siste året. TV-opptredener og samarbeid med filmteam av ymse slag har også regelmessig stått

på dagsorden.

Når det gjelder aktiviteten i luften, er det spesielt to områder som har stukket seg ut i løpet av det siste året. Det er Midt-Norge, med Hessdalen og Rognes-området, samt Sørlandet med området rundt Sirdalsvannet, like ved Nord-Europas største kraftverk, Sira-Kvina. (Les mer om dette under Rapportnytt på sidene 8, 9 og 11 i dette nummer).

Ellers jobber Erling Strand iherdig med gjenåpningen av PROJECT HESSDALEN, denne gang med høyere ekspertise og større krefter i ryggen. Vi følger spent med. (Se også på sidene 20-21).

Ole Jonny Brønne strever med å få ut informasjon fra Politiets Overvåkingstjeneste (POT) og Forsvaret angående UFO-rapporter. Det er ikke lett å forstå for utenforstående hvorfor informasjon om dette tilsynelatende er hemmeligstempelt, samt at det også er vanskelig å lette på sløret - om det da ikke er til fare for rikets sikkerhet (?).

Kontorbrakke

Som alle sikkert har lagt merke til har det i de to foregående numre stått annonser til støtte for Kontorbrakkeprosjektet. Dette skal bli UFO-NORGES første døgn-drevne kontor. Brakken er allerede innkjøpt og befinner seg nå på Torfrid Urdals eiendom på Gyland ved Flekkefjord, i påvente av å bli satt endelig på plass. Vi håper på å få kontoret i drift innen Komitémøtet 8. og 9. januar 1994. Da skal vi takke alle dere som har gitt et bidrag, og bringe bilder og oppdatert informasjon fra kontoret. Imidlertid er vi ennå ikke helt i mål og håper på fortsatt støtte fra våre medlemmer.

I forbindelse med kontoret skal UFO-NORGE betale en av telefonlinjene; her vil det også være tilkoblet en telefax døgnet rundt.

Aktivisering

Det har i alle år vært holdt en lav profil med hensyn til å aktivisere våre medlemmer, da de som sitter i styrende verv stort sett har hatt mer enn nok arbeid å fylle tiden sin med. Dette har medført at organisasjonsarbeidet av og til har vært noe haltende, uten at det egentlig har vært

tatt initiativ til å få flere aktive. Dette ville på kort sikt ha medført ytterligere press på de få som sitter i den daglige ledelsen.

Etter leserundersøkelsen i fjor har det imidlertid stukket seg ut rundt 40 nye "frivillige medarbeidere". Noen av disse vil få jobben med å oppdatere vår feltforskermanual, slik at så mange som mulig vil kunne få en "utdannelse" i å arbeide i felten.

"UFO-salg"

Geir Steen kom med et interessant forslag: Vi kan starte dørsalg av tidsskriftet. Ved å ta med seg ett nummer av 93-årgangen kan vi la den nye abonnenten beholde dette ved innbetaling av kr. 80.- for 94-årgangen.

Forøvrig vil ikke nr. 1/1994 av tidsskriftet bli sendt ut til de av medlemmene som ikke har betalt sitt abonnement før dette distribueres. Disse vil kun få et brev ("rykkerbrev") om at de må betale før de får tidsskriftet.

Ole Jonny Brønnes 11-punktservice

På sidene 22-23 i dette nummer finnes en artikkel av O.J.Brønne og hans 11 punkter for videreføring av UFO-arbeidet. Landsstyret diskuterte disse punktene så langt tiden tillot:

1. Oppbygging av klipparkiv

ARGUS klippservice er et stort behov, så lenge vårt samarbeid med Luftfartsverket ikke fungerer tilfredsstillende. Problemet er at prisen for et abonnement på ARGUS (minimum kr. 8 000-10 000 pr. år) er i meste laget. Her kan kanskje samarbeid være tingen, men med hvem?

Ellers anmodes alle medlemmer til å sende inn klipp fra sine respektive lokalaviser slik at Rapportsentralen kan holdes oppdatert i størst mulig grad.

3. Opprettelse av et bildearkiv

Et klart skritt framover ville vært å kunne scanne inn UFO-bilder på database.

O.J.Brønne skal også forhøre seg om de norske sakene og bildene fra Skandinavisk UFO Informations arkiv i Danmark snart kan oversendes. Han tar også kontakt med AFU i Sverige.

Det bør opprettes kontakt med tidligere UFO-organisasjoner i Norge for å få samlet alt tilgjengelig materiell i ett arkiv. Ikke minst med tanke på utgivelse av en bok om norske UFO-observasjoner. En idé som faktisk ligger på beddingen i forbindelse med det nye kontoret.

6. Opprettelse av en database

Dette arbeidet er allerede godt igang og rapporter vil bli lagt inn på databasen fra nyttår av på kontoret.

7. Forsøk på å skille ut "del-fenomener", f.eks. kulelyn fra databasen/rapportmaterialet

Erling Strand mente at det kunne være vanskelig å definere forskjellige typer fenomener. Selv de profesjonelle kulelynsforskerne hadde problemer med dette (jfr. kongressen i Ungarn i 1990). O-G Røed mente at vi kanskje burde holde oss til "fysiske" fenomener; som kan sees, "oppfattes fysisk", spor etc.

De øvrige punktene blant disse 11 var det ingen spesielle kommentarer til.

"Observatør" kontra "vitne"?

Det var full enighet om at vi i tidsskriftet og ellers benytter begrepet observatør istedet for vitne. "Vitne" har ofte en litt uheldig religiøs klang og

er ofte benyttet i religiøse sammenhenger. Siden vi stort sett opererer med visuelle opplevelser/observasjoner blir "observatør" naturlig å foretrekke.

Rapportskjema/database - status

Rapportskjemaet er ferdig utformet. John Erik Hove i Bergen har laget en versjon i DataEase og denne er klar for innlegging av data fra nyttår som tidligere nevnt.

Videre framdrift UFO-NORGE

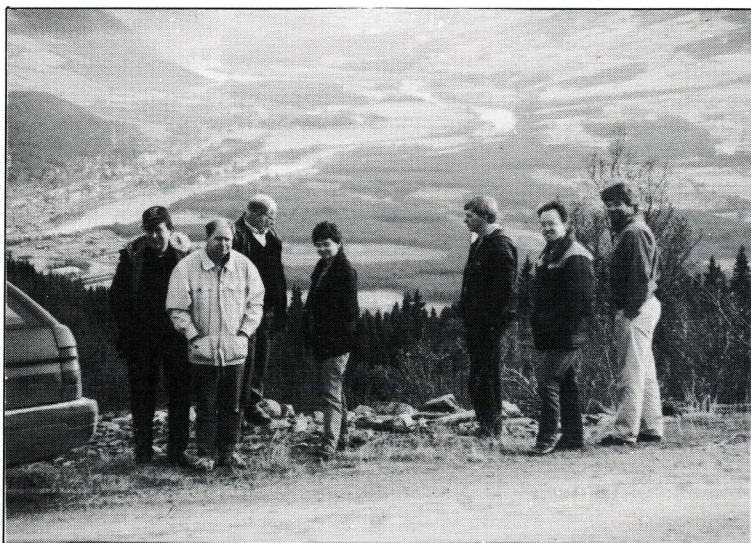
Her ble vi raskt enige om at vi stort sett har "funnet formen" og, på bakgrunn av en del punkter diskutert tidligere på møtet, ble det konkludert med at vi måtte fortsette og videreutvikle det arbeidet vi nå gjør.

Antall numre pr. år av tidsskriftet

Fra og med 1994 vil tidsskriftet bli nummerert fortløpende fra 1 til 3. Spesialheftet vil altså bli nummer 2, og få betegnelsen Temahefte. Videre vil det forhåpentligvis bli laget endel mindre spesialhefter om aktuelle temaer. Disse avteres for salg i tidsskriftet.

Melding til abonnentene

Et stort ønske fra Finn Kalvik var at alle medlemmer tar seg selv kraftig i nakken og tenker på

Landsstyret møttes i Norges navle siste helgen i oktober. Her ser vi medlemmene samlet, med utsikt til Vinstra og Gudbrandsdalen i bakgrunnen.

at det er andre og ikke dem selv som skal tyde hva som står skrevet på innbetalingsblankettene. Det er i dag ofte en gåte hva som står rablet ned på disse og dette vanskeliggjør tydingen.
Skriv tydelig - benytt blokkbokstaver!

Temaheftet 1994

Odd-Gunnar Røed sa seg villig til å skrive neste års Temahefte, og det vil omhandle norske nær-kontakter av 3. grad.

Landsmøtet 1994

Geir Steen påtok seg ansvaret å avholde UFO-NORGES Landsmøte 1994 i Buvika i Sør-Trøndelag. Tidspunktet, samt nærmere detaljer vil bli offentliggjort i nr. 1/1994.

Til slutt rettes det en stor takk til Per Ottesen for et meget vellykket arrangement og for at han tok på seg oppdraget med å huse Landsstyret. □

Kelly-saken revurdert

Ved John W. Coates.

En av de mest berømte UFO-sakene gjennom tidene er en som fant sted i nærheten av Kelly og Hopkinsville, i Kentucky/USA, den 21.-22. august 1955. I *UFO - En Dokumentasjon*, inkluderte J. Allen Hynek seks sider til omtale av denne saken (sidene 163-168), som involverte flere vesener og avfiring av geværer og rifler mot vesnene, tilsynelatende uten virkning.

Siden jeg [J.W. Coates] var på reise gjennom den sørlige delen av Kentucky i november 1992, bestemte jeg meg for å undersøke saken selv, siden jeg hadde lest om den i flere bøker enn Hynek sin. Jeg startet ved det offentlige biblioteket i Hopkinsville, men fant overraskende ingenting av interesse der. Jeg dro så én mil nordover til Kelly, der jeg ventet å finne et typisk tettsted. Enda en overraskelse: Kelly er ikke noe tettsted i det hele tatt, men bare en klynge med noen få hus som av en eller annen grunn har fått et navn og kommet på kartet. Det finnes ikke så mye som en bensinstasjon, et postkontor eller en matbutikk.

Jeg dro til den lokale avisen, som ga meg kopier av artikler om saken. Da jeg leste dem oppdaget jeg navnet på en føderal politimann - R.N. Ferguson, og ved videre undersøkelser fant jeg ut at han er den eneste gjenlevende personen i forbindelse med saken i området. Tilfeldigvis jobbet hans kone ved avisen. Han er pensjonist og bodde i utkanten av Hopkinsville. Jeg ringte og avtalte et intervju neste dag.

Han fortalte meg at han husket denne historien godt fordi hans sjef ringte og fikk ham ut av sykesengen for å foreta en undersøkelse, siden han var den eneste politimann i nærheten av Kelly. Han var derfor den første personen som kom til stedet, bortsett fra de personene som var direkte involvert. Han intervjuet familiene og sjekket området, men fant ikke noe som tydet på at noe uvanlig hadde hendt. Han virket overbevist om at det ikke var noe i historien, og beskrev folkene som "ikke de mest stabile personene du vil møte". Enda de påsto å ha avfyrt dusinvis av skudd gjennom vinduet, sa Ferguson at det eneste hullet i vinduet var firkantet, på omtrent en kvadrattommers størrelse, tilsynelatende kuttet med et barberblad. Da en annen politimann kom litt senere, viste han hullet til ham, og sa: "Det kaller jeg bra skyting!"

Ferguson sa også at det ble vist en science fiction-film på den lokale kinoen den samme uken. Jeg skulle ønske jeg kunne si mer om saken, men etter nesten 40 år etter "faktumet" var det meget lite annet som kunne undersøkes.

Kilde: *MUFON UFO Journal*, nr. 299 - mars 1993, side 15-16. Oversatt av Ole Jonny Brønne.

LIV I UNIVERSET?

Av Henrik Glinthorg.

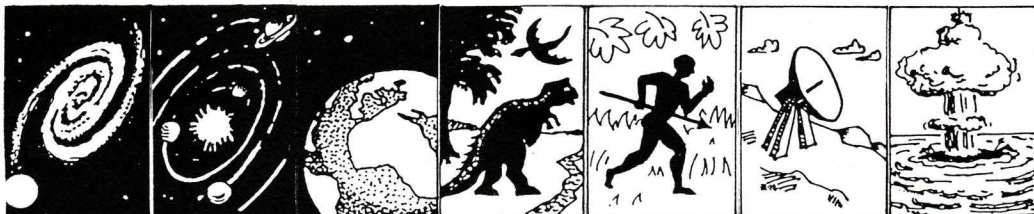
Den 12. oktober 1992, 500 år etter at Columbus oppdaget "Den nye Verden", startet det hittil mest ambisiøse prosjekt i menneskets søken etter liv andre steder i universet. Den amerikanske romfartsorganisasjonen NASA kaller prosjektet MOP (Microwave Observing Project), og dette 100 millioner dollars prosjektet er planlagt å løpe over de neste 10 år. Vitenskapsmenn har beskrevet prosjektet som å lete etter en svart katt i et mørkt rom - uten å vite om katten er der.

Det benyttes radioteleskoper til forskningen, da mikrobølger er den mest "fornuftige" måten å kommunisere på. I motsetning til synlig lys kan mikrobølger bevege seg uforstyrret gjennom mengdene av interstellart støv og gass som befinner seg i rommet. Et par tusen watt og en stor antenne er tilstrekkelig til at en beskjed kan sendes fra den ene kanten av galaksen til den andre.

Den første delen av NASAs prosjekt retter seg mot stjerner av samme type som vår egen sol. Dette gjøres ut fra den hypotese at intelligente livsformer foretrekker noenlunde samme livsbetingelser som oss. Det skulle i alle fall være mulig, i de 10 årene prosjektet varer, å undersøke ca. 800 av disse stjernene, som alle befinner seg i en avstand av maksimalt 75 lysår fra vårt solsystem. Det er imidlertid kun ca. 10% av stjernene i vår galakse som ligner vår sol. Argumentet for ikke å konsentrere seg så mye om de andre stjernene i galaksen er at stjerner som er mindre enn solen kun vil gi liv til planeter som befinner seg relativt tett på stjernen, mens større stjerner typisk bruker alt sitt "brennstoff" i løpet

av en milliard år eller mindre. Dette faktum reduserer mulighetene for å finne intelligent liv omkring disse solene, hvis man antar at livet utvikler seg overalt i samme tempo, som det har gjort på Jorden. Det ser altså ut som om stjerntyper som vår egen sol har de største mulighetene for å utvikle intelligent liv. Her kan man naturligvis innvende at meget avanserte sivilisasjoner kanskje kan "flykte" fra en døende stjerne til et annet solsystem, eller at liv har utviklet seg med mye større hastighet enn her på Jorden.

Radioteleskoper plassert flere steder på Jorden står nå klare til å motta eventuelle signaler fra andre sivilisasjoner. Men det kreves avansert teknologi for å kunne skjelne mulige signaler fra den øvrige støy som finnes i universet. Til dette formålet brukes den nyeste og mest avanserte form for computere. Siden begynnelsen av 1960-årene, hvor den amerikanske astronomen Frank Drake stod for de første forsøkene med hensyn til å lytte etter signaler fra rommet, har den teknologiske utvikling vært enorm. Man kan i dag på kun 30 sekunder klare å motta og bearbeide flere data enn man tilsammen har mottatt ved alle

$N_* \times f_p \times n_e \times f_l \times f_i \times f_c \times f_L$

tidligere, lignende forsøk.

Vi vet ikke i dag om det er liv andre steder, men Frank Drake, én av pionerene på området, satte i begynnelsen av 1960-årene opp en matematisk formel som skulle gi oss et anslag over mulighetene:

$$R = N^* \times F_p \times N_e \times F_l \times F_i \times F_c \times F_L.$$

N^* står for antallet av nye stjerner som dannes i Melkeveien hvert år. F_p er antallet av stjerner som har et planetsystem; N_e er det gjennomsnittlige antall planeter pr. stjerne, hvis fysiske forhold muliggjør liv; F_l er den delen av disse planetene hvor liv utvikles; F_i er antallet av disse livsformer som blir intelligente; F_c er antallet av disse som forsøker seg på interstellar kommunikasjon; og endelig F_L , som er en sivilisasjons gjennomsnittlige levetid.

Deretter kan vi stille opp følgende verdier:

$$R = 10 \times 0,5 \times 1 \times 0,1 \times 0,5 \times 0,5 \times 1.000.000 = 125.000$$

Det skulle altså være 125.000 planeter med intelligent liv alene i vår galakse. Men bortsett fra faktoren N^* er alle andre faktorer usikre og basert på gjetninger. De neste 10 år vil imidlertid bringe oss et skritt videre i vår søken etter liv i universet. Uansett resultatet av prosjektet vil vi ha lært mye nytt om universet. $\square$

Kilde:

Aktuel Astronomi, nr. 1/1993.

Øversettelse:

FINK

Hva de skriver!

Det er utrolig hva man kan lese i UFO-tidsskrifter - mest utenlandske forstås! I *International UFO Library Magazine*, vol. 1, nr. 4, er det en liten annonse hvor en leser med postboksadresse simpelthen skriver: "Ønskes - Sannheten!" Hverken mer eller mindre. Spesielt er vedkommende interessert i å høre fra folk som har førstehåndskjennskap til romvesener som lever blant oss her på Jorden. All informasjon vil bli holdt strengt fortrolig.

Så, kjære romvesener: Se å komme i gang med kontakten! Her er endelig en seriøst interessert som ikke vil plapre ut med hemmelighetene deres på alle mulige kongresser eller i bokform!

Dette minner om den typen brev som av og til dukker opp hos de fleste UFO-foreninger: "Send meg vennligst ALLE opplysninger om UFOene. Helst straks, da jeg skal bruke opplysningene på torsdag!" I det samme amerikanske bladet er det også en helsides annonse for et "stjerneskipseblem". Firmaet Unarius Academy of Science i California forteller at i år 2001 vil den siste barrieren for reiser i rommet være overvunnet. I den forbindelse vil det lande et interstellart romskip med 1000 romvitenskapsmenn. Det kommer fra planeten Myton i stjernebildet Pleiadeene. Landingen vil finne sted på Atlantis, som vil reise seg av havet i det karibiske hav!

Annonseteksten forteller videre, at menneskets neste skritt vil være oppdagelsen av liv på andre jordisk utseende planeter i Melkeveien og erkjennelsen av at menneskeheten er en del av et interplanetarisk brorskap. Ettersom vi her på Jorden er blitt utvalgt som den 33. og siste planet i dette interplanetariske brorskap, bør man - stadig i følge annonsen - vise sin positive innstilling til den forestående landing i 2001 ved å bre det spesielle "stjerneskipseblemet", som kun koster omkring 25 dollars.

Emblemet er fremstilt av østerrikske krystaller, som oppsatt i stjerneshipsform avspeiler rombrødrenes høyere frekvens. Ved å utbre emblemet signaliserer man samtidig sin velkomst til de fremmede. Emblemet er fullt garantert (hva nå det måtte bety). Men da er man til gjengjeld også sikret en plass i romskipene når de lander i 2001, lover annonsen.

Og den er vel til gjengjeld sikret en plass i Guinness Rekordbok for tåpelige annonser?

Kilde: *UFO-NYT*, nr. 4/1993/Ole Henningsen

OBSERVASJON AV MERKELIG FENOMEN I HELLAS

Av Mentz Kaarbø.

To turister fra Bergen hadde en merkelig opplevelse i Hellas i påsken 1992. Vi gir her en omtale av hendelsen, skrevet på bakgrunn av et intervju med observatørene.

De to observatørene, henholdsvis mor og sønn, var på ferie i Hellas påsken 1992. Begge (spesielt moren) er ivrige steinsamlere og de har i flere år reist rundt i forskjellige land for å finne skjeldne bergarter og mineraler. Denne gangen oppholdt de seg altså i Hellas, ca. 50 kilometer sørøst for Athen, på en landtunge som vender ut mot Egeerhavet. Onsdag 15. april hadde de tatt en dagsutflukt til et litt øde og kupert fjellandskap, på et sted som heter Megala Pevka. Dette stedet ligger mellom landsbyene Legrena og Konstantinos, henholdsvis rett syd og nord for dette fjellområdet.

En spesiell lunchpause

De to turistene hadde vært på stedet i et par timer og gravet etter skjeldne mineraler. Det nærmet seg lunchtid og de la fra seg geologhammerne og satte seg til på en liten slagghaug like i nærheten. Klokken var da ca. 13.30 lokal tid, og de begynte å spise av nistepakken. De satt vendt i vest-sørvestlig retning.

Plutselig fikk de begge øye på et merkelig fenomen på himmelen over dem i nordøstlig retning. Fenomenet, som var i en anslått høyde på noen hundre meter, fløy raskt og lydløst ned mot landskapet vest for dem og svedde deretter i lav høyde nedover en åsrygg. Sønnen beskrev gjenstandens måte å bevege seg på (den kunne nå sees klart og tydelig) som "en bie som samler nektar". Dvs. at den syntes å heve og senke seg ganske raskt i det den fulgte åssiden nedover i lav høyde. Bevegelsene virket også tilsynelatende intelligente, og den beveget seg mot vinden. Avstanden til gjenstanden ble på dette tidspunkt

anslått av begge observatørene til maksimalt 300-400 meter.

Utseendet ble beskrevet som "tallerken-formet"; overflaten syntes metallisk og var "sølvglinsende i solen" (beskrevet av sønnen). Størrelsen ble anslått til å være som en "mini-Morris" dvs. med lengde ca. 2-3 meter.

De to observatørene hadde fra første stund sittet som fjetret og skjønte at de var vitne til noe svært usedvanlig. De fulgte objektet med øynene i flere minutter, nærmest ute av stand til å bevege seg. Moren tenkte på å hente frem kameraet som hun hadde med i ryggsekken, men den lå for en gangs skyld langt utenfor rekkevidde og hun ville ikke slippe dette fenomenet av syne.

Etter å ha fløyet lavt over bakken på sin karakteristiske måte i et par minutter, satte objektet seg ned på bakken noen sekunder. De to observatørene så nå ned på objektet, der det stod i bunnen av en liten dal 300-400 meter unna. De hadde under mesteparten av observasjonen tydelig sett objektet med bakgrunn av kjente landskapsformasjoner, under lokal horisont. Avstanden var hele tiden mellom 300 og 400 meter.

Gjenstanden hevet seg deretter og svedde oppover den andre dalsiden med det samme bevegelsesmønsteret som tidligere. Etter noen minutter nådde det toppen av denne, fløy opp over lokal horisont og, i en elevasjon av ca. 45 grader, forsvant det lynraskt ut av syne. Det så ut som om den nådde en viss høyde (anslått til et par hundre meter) og fløy raskt opp og vekket fra de lamslåtte observatørene i løpet av et kort sekund. Hele observasjonen varte i anslagsvis

10-15 minutter. Ingen lyd kunne høres fra fenomenet på noe tidspunkt.

De to observatørene var selvsagt svært opphisset etter dette. De forsto at de hadde observert noe meget spesielt, og prøvde etter beste evne å finne eventuelle naturlige forklaringer. Men pga. at avstanden var så liten (noen hundre meter), og objektet ble sett med bakgrunn av tydelige og kjente landskapsformasjoner, kunne de ikke finne på noen fornuftig forklaring. I tillegg var detaljene på objektet helt tydelige, bevegelsene så spesielle og det hele som sagt fullstendig lydløst.

Landskapet

Det kan legges til at terrenget er relativt kupert, med små daler av 1-2 kilometers lengde, samt en del høydedrag, ca. 150-250 meter høye. Det gikk to bilveier parallelt gjennom landskapet i retning nord-syd, med én kilometers mellomrom. Vegetasjonen var sparsom og dalsidene var stort sett dekket med busker og kratt. Forøvrig ligger Athens gamle sølvgruver akkurat i dette området og stedet er ellers er svært mineralrikt. Det var årsaken til at de to geologi-interesserte bergenserne hadde reist hit.

Når det gjaldt akustikken i dette landskapet, ble det understreket at man lett kunne høre bilene passere på de to veiene, mer enn én km unna. Desto mer syntes observatørene at det var merkelig at intet kunne høres fra gjenstanden, selv om denne var adskillig nærmere. Moren har forøvrig vært i dette området mange ganger tidligere, og hun kjente derfor terrenget meget godt. Hun kunne dessuten kontrollere avstanden til de landskapsformasjonene som objektet beveget seg foran på et nøyaktig kart.

Av ytterlige opplysninger kan nevnes at området ligger i innflyvningen til Athen flyplass, som ligger ca. 30 kilometer mot nordvest. Moren har tidligere observert en del fly i området (bl.a. en del fra det greske luftforsvaret), men dette her var selvsagt noe helt annet. Vel en time etter observasjonen (ca. kl. 15.00) så og hørte de et fly på avstand, sannsynligvis et transportfly, som var propelldrevet. Dette foretok imidlertid de samme manøvrene som moren hadde sett på andre fly over området tidligere år. Observatørene fant da heller intet merkelig ved dette.

I løpet av observasjonen så og hørte de et par

biler som passerte på veiene i nærheten, men de tror likevel ikke at noen andre mennesker så dette fenomenet.

Ellers var himmelen klar og solen stod høyt; temperaturen ble anslått til noen og 20 grader. Det var lett vind i området.

Konklusjon

En mulig (og svært hypotetisk) forklaring er at de to kan ha observert en såkalt RPV - "Remotely Piloted Vehicle" - et lite modellfly, eller helst helikopter, som kan fjernstyres og som benyttes av forsvaret i en del land. Imidlertid kan man med dette vanskelig forklare at objektet var helt lydløst, sett på en avstand av maksimum 300-400 meter. All den tid de to tydelig kunne høre biler mer enn én km unna og akustikken i dalen ble betegnet som meget god, er RPV-hypotesen heller lite sannsynlig. En eventuell meteorologisk ballong ville ikke kunne bevege seg på denne måten, spesielt ikke mot vinden.

Hendelsen ble forøvrig gjenfortalt til undertegnede ett år etterpå, i påsken 1993. Detaljene var fremdeles klare hos de to, og de gav et solid inntrykk av å ha sett noe uforklarlig.

Vi sitter tilbake med en svært interessant observasjon, gjort av to meget pålitelige observatører. Det observerte fenomen kan trygt betegnes som uidentifisert. ☐

Vinje i Telemark og spor i snøen

I forrige nummer kunne vi på side 19 lese om noen underlige spor i snøen ved en hytte i Rauland, Vinje i Telemark.

Vi lovet da å komme tilbake med en oppfølging av saken i dette nummer. Beklageligvis har ingen av dem som rapporterte fenomenet vært på det samme stedet, hverken i sommer eller i høst, og nå ligger snøen der. Vi håper derfor å kunne bringe ferske "spor" til våren - hvis det samme fenomenet gjentar seg, vel å merke.

-Odd-Gunnar Røed

BOKANMELDELSER

Av Ole Jonny Brænne.

Ja, nå er det vinter og mørketid igjen, og det vil si tid for fordypning i litteraturen. Som forventet har vi noe bra og noe mindre bra. Nedenfor følger en omtale av noen av de nye bøkene som er kommet inn til biblioteket.

Ciphers in the Crops - the Fractal and Geometric Circles of 1991

Redigert av Beth Davis

Gateway Books, 1992, 88 s., kr. 95,- (Scanalka).

Denne boken tar for seg bare tre (3!) kornsirkelformasjoner - de som er kjent som Mandelbrot-tegningen fra 10. august 1991, Barbury Castle-tegningen fra 17. juli 1991, og "slangen" fra 18. august 1991. Her er lite fakta og mye spekulasjon. Boken handler mer om hva enkelte tror (eller vil tro), om hva som er meningen bak (og opprinnelsen til) disse "tegningene", og hvilke beskjeder som forsøkes gitt til oss. Enhver annen bok om kornsirkler er å foretrekke fremfor denne.

Gudesjokket

Erich Von Däniken

Ernst G. Mortensen, 1993, 300 s., kr. 275,-.

Dänikens siste verk føyer seg pent inn i rekken av hans tidligere bøker. Hans hypotese går ut på at det i forhistorisk tid eksisterte en eller flere teknologisk avanserte sivilisasjoner, eventuelt at denne teknologien ble tilveiebrakt av ikke-jordiske "guder"/vesener. I denne boken forsøker han å overbevise oss om at utenomjordiske menneskelignende vesener gjennom årtusener har "styrt" menneskeheten i den retningen det passet dem. Emner han kommer inn på her er bl.a. våpen og flygemaskiner av diverse typer og annen teknologi omtalt i eldgamle ("hellige") skrifter. Denne teknologien ble beskyttet av en liten krets guder/halvguder som ved hjelp av sin kunnskap levde herrens glade dager. SETI-forskningen og UFOer blir også omtalt. Dessverre

setter Däniken i likhet med mange andre som regel likhetstegn mellom UFO og utenomjordiske romskip. Dette er feil! Det er selvsagt den mest spennende muligheten, men det er kun én av flere teorier. Felles for alle disse teoriene er at det er like mye som taler for dem som mot dem. Däniken ser likheter mellom våre dagers bortførelses-rapporter/genetiske eksperimenter og de eldgamle historiene om gudesønnene som steg ned til jorden og avlet kjemper og halvguder. Det er tydelig at han ikke er helt "up to date" med hensyn til UFO-forskningen, ut fra hvilke eksempler han har tatt med. Men heldigvis har han unngått å ta med de absurde historiene om diverse kontaktpersoners påstander om møter med brødrene fra rommet som vil oss alt godt, og det er en fordel. Boken er lesverdig den, dersom den leses med et kritisk sinn. Ikke sluk alt!

The complete Books of Charles Fort

Charles Fort

Dover, 1988, 1125 s., USD 29,95 (Arcturus).

Dette er de fire bøkene til Charles Fort samlet i én utgave. I bøkene *The Book of the Damned* (1919), *New Lands* (1923), *Lo!* (1931), og *Wild Talents* (1932), samlet man alle historier - mer eller mindre dokumenterte (ofte hentet fra vitenskapelige tidsskrifter) - som ikke fikk noen forklaring innen vitenskapen. Som verdens første ufolog konsentrerte han sin oppmerksomhet på uidentifiserte atmosfæriske fenomener allerede i 1919! Denne samlingen har blitt en klassiker, siden det var Charles Fort som startet arbeidet med å samle inn data om hva som senere er blitt kjent som forteana (fra etternavnet: Hendelser som faller utenfor vitenskapens etablerte verdensbilde). Fort var også opphavet til et annet ord - teleportasjon - som han oppfant for å beskrive uforklarlige forflytninger av ting og mennesker. Her kan vi lese om f.eks. nedfall

av diverse materialer fra himmelen: Isklumper og mynter, fisk og insekter, menneskekjøtt og selvlysende vann, og mye mer. Måten Charles Fort presenterer materialet på kan nok virke noe tung, med historier og teorier om hverandre, men her er det absolutt mange historier som viser hvor lite vi egentlig vet om naturen rundt oss. Denne boken kan anses for å være et referanseverk for dem som studerer slike fenomener. Kjøp den!

Journal of UFO Studies

J. Allen Hynek Center For UFO Studies, 1989-92, 174, 195, 183 s., USD 18,- pr. år.

Dette er det eneste vitenskapelige (!) tidsskrift om UFO-fenomener, hvilket bl.a. betyr at artiklene er hovedsakelig skrevet av vitenskapsmenn og forskere. Tidsskriftet inneholder meget grundige artikler og diskusjoner om bl.a. nærkontakter av fjerde grad ("abductions") og bruk av hypnose i etterforskningen av disse, analyser av jordprøver fra Delphos-saken (en nærkontakt av andre grad der et fenomen etterlot seg et avtrykk på bakken), analyser av magnesiumet fra Ubatuba-saken i Brasil, SETI-forskning vs. ETH-hypotesen, ufologi i Australia, tektonisk stress-hypotesen (dere vet, den om jord-lys = UFO), UFO vs. folkløse, kommentarer & svar, samt bokanmeldelser. Et "must" for enhver forsker, lesverdig stoff som burde befinne seg i DIN bokhylle! Kjøp flere eksemplarer og del ut til forskere i ditt nærmiljø.

E.T. 101 - The cosmic Instruction Manual

Diana Lupp

Intergalactic Council Publications, 1990, 86 s., kr. 202,- (Scanalca).

Her har vi enda en "kanalisert" bok, visstnok fra Mission Control - dvs. utenomjordiske vesener. Mission Control skal være de som leder/overvåker jordens og menneskehetens inntog i den 5. dimensjon - og da er en bevissthetsutvikling nødvendig (selvsagt!). Etter bokanmeldelsene i forrige nummer er vel de fleste klar over hvordan undertegnede ser på såkalt kanalisert litteratur. En humoristisk og til tider ironisk tone er holdt gjennom hele boken, og til tross for å være "kanalisert" inneholder den noen få gode poenger. Prisen virker dog avskrekkende.

Vestens Mysterier

Jan Bojer Vindheim

Ex Libris, 1990, 198 s., kr. 200,-.

Dette er en velillustrert bok i stort format som gir oss en innføring i okkultismens historie. Gjennom 19 kapitler tar forfatteren oss med på en informativ reise, der bl.a. gnostikere/katarer/brorskapsordener, teosofi/antroposofi, relasjonen mellom nazisme og okkultisme er blant de temaer som blir berørt. Av spesiell interesse for dette bladets lesere vil være de 10 sidene som omhandler personer som George Adamski, Uri Geller, Wilhelm Reich, og L. Ron Hubbard. Kun kontaktberetninger er berørt, og da stort sett satt i samme bås som myter og science fiction. Det går tydelig frem at okkultismens mange forestillinger har vært med på å farge enkelte personers myter rundt UFO-fenomenene. Alt i alt en lesbar bok, selv om den ikke går særlig grundig inn i stoffet.

Andeshjergenes Hemmelighed

"Brother Philip"

Strubes Forlag, 1992, 111 s., kr. 118,- (Scanalca).

"Broder Philip" er identisk med George Hunt Williamson (også kjent under navnet Michel d'Obrenovic), en av de mest kjente kontaktpersonene i USA på 1950-tallet (og dermed i samme bås som sjarlatanene George Adamski, Howard Menger og flere andre).

Williamson (født 9. desember 1926) døde i Long Beach, California i januar 1986. Denne boken, *Secret of the Andes*, ble opprinnelig utgitt i 1961 - for 32 år siden. (Hvordan går det da med de profetiene som "snart" skulle inntreffe?) Mye av innholdet, sidene 50-111, ble "lånt" fra boken *A Book of Transcripts* (1957), forfattet av Charles og Lillian Laughead, og redigert av Williamson. *A Book of Transcripts* var igjen opptrykk av tidsskriftene *The Abbey Transcripts*, *The Abbey Bulletin*, og *Abbey Letter*. Disse tidsskriftene ble redigert og utgitt fra 1955 til 1957 av Laughead og Williamson. De ble påstått å stamme fra "The Amethystine Order, Moyobamba/Peru", og fra "The Brotherhood of the Seven Rays, Lake Titicaca/Peru". Faktum er at de ble postet fra Corpus Christi i Texas, av en John O. McCoy! Williamson og

McCoy forfattet forøvrig i 1958 boken *UFOs Confidential*. Så vi ser tydelig at dette var personer i samme omgangskrets. George Hunt Williamson, som var antropolog og en av de påståtte vitnene til George Adamskis møte med en venusianer, hevdet selv å ha truffet romvesener fra Sirius. Han kunne jo ikke være noe dårligere enn Adamski, spesielt da han så hvor berømt og omtalt Adamski ble! Tanken om en gruppe som overvåker jordens og menneskehetens utvikling finner vi i all såkalt okkult litteratur, spesielt den som er skrevet av kontaktpersoner. Det er imidlertid ikke noe som tyder på at det virkelig eksisterer eller eksisterte noe slikt som det broderskapet eller ordenen som Williamson og Laughhead fortalte om. Boken inneholder også påståtte telepatiske meddelelser fra diverse mestre, beskrevet på sidene 50-111. Meddelelsene inneholder ikke noe viktig - bare det vanlige kvasifilosofiske budskapet vi ellers får i denne litteraturen. Enkelte får kanskje noe ut av slik mystikk, men ikke jeg. Det kommer vel av at jeg enten er betalt av CIA for å undertrykke sannheten om dette emnet, eller at mitt "vibrasjonsnivå" er for lavt. Kanskje jeg får en sjanse i mitt neste liv?

Brente spor

Willy Ustad

Bladkompaniet, 1993, kr. 44,50 (paperback).

Iløpet av noen få år har det oppstått en nystjerne på den norske forfatterhimmelen. Willy Ustad, industriarbeider med permisjon til å skrive bøker og med en fortid som offiser i det norske forsvaret har i den senere tiden blitt svært populær med sine bøker fra perioden like etter den annen verdenskrig.

Hver annen måned kommer det nå ut en ny bok i serien "Fire søsken", som handler om personer i en familie i etterkrigstidens Norge. En tøff tid som skaper stor spennvidde i karakterene til disse menneskene. Jeg har selv foreløpig kun lest nummer en og nummer 10 i denne serien, men jeg kan trygt anbefale bøkene til andre.

Grunnen til at bok nummer 10 i serien (med tittelen Brente spor), er anmeldt i denne spalte er at forfatteren har mottatt endel kildemateriell

fra UFO-NORGES arkiver. Det dreier seg om de såkalte spøkelsesrakettene, som var spesielt omtalt i avisene rundt 1946. Ustad legger her fram en meget spennende og troverdig teori med hensyn til hva et flertall av disse spøkelsesrakettene og -flyene kunne ha vært. Samtidig får vi et innblikk i opprettelsen av de hemmelige tjenestene som vi først i dag, nærmere 50 år senere, begynner å få et visst kjennskap til gjennom diverse avsløringer.

Som sagt, en spennende bok, som gjerne kan leses selvstendig uten at man må pløye seg igjennom resten av serien. Men det er en fordel å få med seg bok én først.

Et lite råd til Ustad måtte kanskje være at han kunne ha tatt med et lite resymé først i boken. Da behøves ikke de stadige tilbakeblikkene inne i teksten som enkelte lesere har reagert på.

(Odd-Gunnar Røed)

For de av dere som er såpass interessert i UFO at dere studerer fenomenet og leser bøker om emnet så gir vi dere her noen adresser der bøkene kan kjøpes:

SCANALKA - NATUR OG MYSTIKK

Thv. Meyers gt. 42

0555 Oslo

TANUM LIBRIS

Karl Johans gt. 37/41

0162 Oslo

Begge disse bokhandlene har et relativt godt utvalg av UFO-litteratur, samt beslektede emner.

ARCTURUS BOOKS, INC.

1443 S.E. Port St. Lucie Blvd.

Port St. Lucie

FL 34952

U.S.A.

Be om deres siste katalog, hvorfra de selger hovedsakelig engelske bøker/tidsskrifter/videoer etc. pr. postordre. □

PRESSEKLIPP

Januar 1993

Dagbladet 09.01.

Mysterium oppklart.

London: En asteroide på 30 meters diameter utløste den gåtefulle Tunguska-eksplosjonen i Sibir i 1908, skriver det anerkjente britiske vitenskapstidsskriftet Nature.

Omlag 1200 kvadratkilometer av det sibirske skogbeltet taigaen, ble ødelagt i den voldsomme eksplosjonen.

Eksperter i den amerikanske romfartsadministrasjonen NASA har funnet ut at asteroiden eksploderte omlag 10 kilometer over jordoverflaten med en energimengde tilsvarende 10 til 20 millioner tonn TNT.

Februar

Østlandsposten 22.02.

Mysteriet på Rakke.

I slutten av juli 1954, utspant det seg en eien-dommelig episode på Rakke militære øvelses-

felt. En hel avdeling på 50 mann ble i sju minutter stående og betrakte en ukjent, flygende gjenstand før den forsvant i høy hastighet.

Saken ble viet stor oppmerksomhet. "Flygende tallerken nær avslørt i Stavern", var overskriften på VGs forside dagen etter. Fenrik Birger Gjerde, kjent som en stø og sindig offiser, skrev en rapport og konklusjonen lød slik: "Jeg har aldri trodd på såkalte flygende tallerkener og vet jo ikke hvordan en slik ser ut (hvordan ser en tallerken ut? - Fink), men det jeg så var hverken fly, ballong eller noen annen kjent gjenstand. Vi drev med skyteøvelser ute på Rakke. Flyet med slepemålet hadde akkurat passert oss og via radio ba vi det om å forandre kursen. Med gode kikkerter fulgte vi flyet for å se om det hadde forstått. Da plutselig fikk flere av oss samtidig øye på en blinkende gjenstand i 30-40 graders høyde midt i ildsektoren. Vi trodde først det var et jetfly, men gjenstanden sto stille. Hele avdelingen observerte den mystiske gjenstanden. Vi kunne se den med det blotte øyet, men kraftige

Oversikt over presseklipp i perioden januar-november 1993

Kilde	Dato	Omtale
Dagbladet	09.01.93	Tunguska-episoden i 1908
Østlandsposten	22.02.93	Masseobservasjonen på Rakke i 1954
Retten	24.05.93	Omtale av japansk TV-team i Hessdalen; intervju med Odd-Gunnar Røed
Bergensavisen	11.06.93	Intervju med kontreadmiral Ole Thomesen, ang. ubåter i den svenske skjærgården/UFOer
Hamar Dagblad	06.07.93	Omtale av observasjon over Hamar i 1970
Hjemmet nr. 30	21.07.93	Artikkel om Leonard Tønnesens video fra 1990
Retten	26.07.93	Omtale av Hessdalen Utviklingslag; Erling Strand mm.
Aftenposten	29.07.93	Omtale av E. Manykin; Hessdalen Utviklingslag
Arbeider-Avisa	29.07.93	Intervju m. E. Strand ang. nytt PR. HESSDALEN
Adresseavisen	29.07.93	D.o.
Sarpsborg Arbeiderblad	30.07.93	D.o.
Fredrikstad Blad	31.07.93	D.o.
Bergensavisen	08.11.93	UFO-"kontakt"-møte i Reykjavik
Verdens Gang	10.11.93	UFO-kongress i Budapest/"spådommer" om OL

kikkerter hjalp oss til å se tingen tydelig. Den var rund eller svakt ellipseformet. Under var den helt flat. Den beveget seg sakte opp og ned. Da den hadde stått slik i sju minutter, forsvant den med kolossal hastighet i nordøstlig retning, og i løpet av fire sekunder var gjenstanden helt forsvunnet”.

Sjefsinstruktøren ved Våpenskolen, major Bjørn Ødegaard, er i dag pensjonist og bor fremdeles i Stavern. Han husker godt episoden på Rakke. Opplevelsen hans underordnede og de menige hadde på Rakke, fant han aldri noen forklaring på.

Mai

Retten 24.05.

Himmelfenomenene i Hessdalen er stadig i sentrum for utenlandske TV-selskaper. Et japansk TV-team var nylig i dalen og gjorde opptak. Cicerone var Odd-Gunnar Røed, og programmet ble sendt i japansk TV i oktober i år, for anslagsvis 25 millioner japanere.

Røed forteller at UFO-NORGE i samarbeid med flere interesserte instanser nå er i gang med et nytt prosjekt i Hessdalen. En stasjon med måleinstrumenter skal etableres for å forsøke å få mer klarhet i hva som skjer på himmelen over Hessdalen. Selv om aktiviteten av mystiske lys ikke lenger er den samme som i første halvdel av 80-årene, håper man på en tilnærmet løsning på fenomenene. De stadig besøkene av utenlandske TV-selskaper i Hessdalen, er et resultat av den informasjon UFO-NORGE har drevet med i mange år, bl.a. med UFO-Norway News til den internasjonale UFO-verden.

Juni

Bergensavisen 11.06.

Stockholm: “Den svenske marinens jakt på fremmede ubåter i eget farvann er rent tøys, og er et resultat av at svenskene har hjernevasket seg selv. Å tro at det finnes fremmede ubåter i den svenske skjærgården, er jevn godt med å tro på julenissen eller på UFOer”, hevder den norske kontreadmiralen Ole Thomesen.

Så langt ingressen til Bergensavisen.

Komm.: Hvorvidt det finnes fremmede ubåter i svenske farvann eller ikke, skal ikke jeg befatte

meg med. Men at en kontreadmiral i den norske marine ikke har bedre forstand på UFO-problemet enn at han slår det i hartkorn med julenissen, skulle tyde på at det er flere enn svenskene som er “hjernevasket”!

Juli

Hamar Dagblad 06.07.

En innsender til lezerspalten som i relasjon til de to Hamar-damene som så et UFO på nært hold 9. mars i fjor, fastslår at UFOene har vært over Hamar før. Han henviser til til en observasjon som han kom over i Hamar Stiftstidende fra november 1970.

Historien er som følger under tittelen: “Delte et UFO seg i to over Hamar?”

Presis klokken 07.00 en fredag morgen så salgsdirektør Bjørn Michelsen og hans datter et himmelfenomen som i hvertfall foreløpig må henregnes under UFO-kategorien. Han bor i Vangsveien, og da han tilfeldigvis så ut av kjøkkenvinduet, oppdaget han en sterkt hvittlysende gjenstand på himmelen. Gjenstanden, som han først antok var en ballong, beveget seg med jevn fart mot nordøst. Omtrent ett minutt etter at han oppdaget den, skjedde det noe som torpederte ballongteorien. Den delte seg i to, og den minste delen tok en mer østlig retning. Etter et par minutter forsvant de plutselig, lenge før de nådde synsranden. Michelsen hadde et fotoapparat for hånden, og fikk raskt tatt tre bilder, men dessverre uten telelinse. Derfor ble fotoene ikke så bra at de kunne gjengis i avisen.

Hjemmet nr. 30, 21.07.

Ukebladet har en reportasje om den omtalte videofilmen av et mulig UFO, tatt av Leonard Tønnesen ved Tromøya ved Arendal. En annen observatør, Alf Thommassen, iakttok UFOet fra en annen kant. Begge er intervjuet av Arild Mikkelsen, som diskuterer forskjellige teorier om hva dette kan ha vært. Men pr. i dag har man ikke noe entydig svar på hva som viste seg på himmelen den 2. juli 1990.

Retten 26.07.

Hessdølingene har åpnet UFO-kafé i bygda og håper på tilstrømming av mange UFO-interesserte turister. Det er Hessdalen Utviklingslag

som nå er i gang for å utnytte UFO-interessen.

I samme nummer skrives det om arbeidet med å få satt opp en målestasjon for UFO-forskning i Hessdalen. Det er høyskolelektor Erling P. Strand som er ankermann i samarbeid med teoretikere fra både Russland, USA og Japan. Den automatiske målestasjonen skal monteres på Aspåskjølen. Den blir utstyrt med radar, spektrumanalysator, magnetometer, seismograf, lasere, video, optisk spektrometer og radarspektrometer for måling av avstand. Instrumentene skal fungere automatisk og i samspill med hverandre. Data vil bli lagret på stasjonen, og noen vil bli overført automatisk via Televerket til en sentral datamaskin ved Østfold Ingeniørhøyskole. Med jevne mellomrom skal stasjonen tømmes for data. Stasjonen skal ha vedlikeholdspersonale som vil ha daglig tilsyn med instrumentene.

Aftenposten 29.07.

Denne avisen skriver også om Hessdalen og den russiske professor Edward A. Manykin ved Kurchatov instituttet i Moskva. Han skal studere himmelfenomenene nærmere sammen med norske vitenskapsmenn.

Avisen skriver også om Hessdølingenes aktivitet for å lokke turister til dalen. Går alt som planlagt, kommer den første charterlasten med UFO-interesserte franskmenn til vinteren. Interessen for Hessdalen er betydelig i utlandet, særlig i Frankrike, og hessdølingene har et helt ukesopplegg klart for dem. Skulle de gå glipp av en UFO-observasjon, vil de bli tatt med på en tur ut til en torv-kube på tre tonn, som på særdeles mystisk vis er skåret ut av myren midt oppe på fjellet. Hvordan dette har skjedd er det ingen som har noen forklaring på, men det er helt i orden at de besøkende reiser hjem med et stort spørsmålstegn i hodet.

Arbeider-Avisa 29.07., Adresseavisen d.o., Sarpsborg Arbeiderblad 30.07. og Fredrikstad Blad 31.07.

Avisene har bred omtale av den kommende forskningen i Hessdalen, og Erling P. Strand er intervjuet. Her i denne spalte er det meste sagt om opplegget. Men bl.a. kan nevnes at det foreløpig

er bevilget 150 000 kroner fra en japansk professor i fysikk, med muligheter for ytterligere 200 000. Videre er det søkt om én million kroner fra Norges forskningsråd, og det vil bli søkt om støtte fra andre steder, kan Strand bekrefte. Grovt anslått vil det koste mellom to og tre millioner kroner å utstyre en målestasjon med alle nødvendige instrumenter.

November

Bergensavisen 08.11.

Reykjavik: UFO-entusiaster som har deltatt på en internasjonal konferanse i Reykjavik om liv i det ytre rom, vender slukøret hjem. UFOene kom ikke.

Konferansens primus motor, Michael Dillon (hvilken sekt tilhører han? - Fink), hadde med stor overbevisning annonsert at vennligsinnete vesener fra verdensrommet ville ære konferansegjestene med sin tilstedeværelse, men i stedet glimret de med sitt fravær.

Verdens Gang 10.11.

Berlin (VG). Lillehammer kan få storbesøk under vinter-OL: Ifølge fremtredende UFO-forskere (sic!) vil nemlig "titusener av flygende tallerkener" vise seg for jordens befolkning i siste halvpart av februar 1994. Og hva er da mer naturlig enn at noen av dem svinger innom Lillehammer, hvor tusenvis av idrettsutøvere fra hele kloden samles til fredelig kappestrid i is og snø.

Det var på en internasjonal UFO-kongress 6.-7. november i Budapest at den uventede visitten fra verdensrommet ble annonsert. Over 1000 deltakere fra hele verden satt i salen da den svenske UFO-forskeren Dag Warghusen grep ordet (samme sekt som Michael Dillon? - Fink): "Den største fellesoperasjonen i universets historie er nær forestående", hauket han. "Titusener av romskip fra fire ukjente planeter vil samle seg over jordens store byer, og noen av dem vil lande. Det vil være som et gigantisk fyrverkeri". Men det er ingen grunn til å være redd, ble det sagt. De fremmede kommer i fred.

Komm.: Vi så nå helst at de besøkte Hessdalen! □

FINK

NORSK NYNAZISME, UFOLOGI OG OKKULTISME

Av Terje Emberland.

I ny-nazistiske kretser, både i Norge og utlandet, er det stor interesse for UFOer, psykisk forskning og okkulte konspirasjoner. Denne artikkelen viser hva som foregår i en del ekstreme politiske miljøer.

Selv har jeg sett en UFO for endel år siden. Den artet seg til å begynne med som et meget sterkt lys. Men da gjenstanden fikk lysene fra Stovneråsen bak seg, ble det klart at gjenstanden så ut som et gammeldags luftskip, med små "ko-øyer" langs skroget, og med det sterke lyset plassert midt på.

Mannen bak denne oppsiktsvekkende UFO-observasjon på Grorud i Oslo heter Erik Rune Hansen. Foruten en levende interesse for flygende tallerkner er Hansens store lidenskap gjenreisning av nasjonal-sosialismen. Han er redaktør av tidsskriftet *Gjallarhorn* og leder av organisasjonen Zorn 88, som ble bygd opp i 1988 på restene av Nasjonalt Folkeparti.

Bevegelsens underlige navn er sammensatt av det tyske ord for vrede og årstallet for stiftelsen - som pussig nok sammenfaller med to ganger den åttende bokstav i alfabetet, HH - Heil Hitler!

Ifølge egne oppgaver teller Zorn 88 to hundre aktivister i Oslo-området samt lokalavdelinger utover i landet, og har som siktemål å berede grunnen for et nasjonalsosialistisk parti i Norge. Til nå har Hansen og hans kameratkrets hovedsakelig bedrevet studier av "historisk revisjonisme", en særegen "forskning", som hevder at Hitlers jødeutryddelse er ondsinnet sionistisk propaganda.

Ørneredet i Antarktis

Forbindelsen ufologi og ny-nazisme er ikke enestående for Zorn 88s fører, men et ganske vanlig fenomen i miljøene på ytterste høyrefløy. Her blir UFO-tilhengernes notoriske mytema-

keri kombinert med ønskedrømmen om "Det Fjerde Rike" - en nazistisk revansj gjennomført ved hjelp av skjulte SS-skatter og hemmelige supervåpen. Boken *UFOs - Nazi Secret Weapon* av Christof Friedrichs er sentral for utviklingen av tallerken-versjonen av myten, som lyder: Mot slutten av krigen var tyske forskere iferd med å utvikle en flyvende farkost kalt Feuerball - ildkulen - da kapitulasjonen satte en forløpig stopper for prosjektet. Imidlertid ble store pengesummer, teknikk og materiell i all hemmelighet fraktet med U-båter til skjulte baser i Antarktis. I ly av ufremkommelige ismasser fortsatte prosjektet og resulterte i det verden kjenner som UFOen. Idag står en hel skvadron flyvende ildkuler stasjonert i et antarktisk Ørnerede i Neu Schwabenland klar til angrep.

Zorn 88s leder stiller seg skeptisk til denne historien. Han mener imidlertid at det er viktig å bringe stoff om ufologi og psykisk forskning i sitt tidsskrift, da det er en del av den nasjonalsosialistiske arv: "...også deler av den "tradisjonelle" og opprinnelige nasjonalsosialistiske bevegelsen var utvilsomt opptatt av alternativ forskning og vitenskap". Dette er ifølge fører Hansen et uttrykk for "det germanske menneskets evne til å tenke abstrakt og fantasifullt".

Hitlerportrett til venner og kjære

Myten om nazi-tallerknene er så utbredt blant hans trofeller at den har resultert i ny-nazistisk engasjement innenfor UFO-bevegelsen. Et eksempel er George Hunt Williamson, en svoren tilhenger av George Adamski. Denne ble en av

ABONNER NA - DA FAR DU OGSÅ NESTE
NUMMER - I MIDTEN AV DESEMBER....

TIDSSKRIFTET SOM BADE ER
FRISINNET OG FREDLØST...

GJALLARHORN

HOSTEN 1980 Nr. 3/2 Arg.

Zorn 88
Pb. 78, Grorudhagen
0976 Oslo 9

**LES INNE I
BLADET:**

- "DEN RODE KOMMISER"
- et stykke Norges-
historie.
- Mot "DEN UNGE HITLER"
og SAUTER DEVI
- "ARABISK NASJONALISME"
- "VAR HITLER"
- en fantastisk tale
av Joseph Goebbels.
- "ET GAMMELDAGS NORMAND"
- av Hans E. Kinck.
- "SONDE"
- av Knut Hamsun
- "PROPAGANDA OG ORGANI-
SASJON" - av Adolf Hitler
- "VERDETS FEIGESTE..."
- av Per B. Sørge.
- "SCENARIO FOR 90-ÅRENE"
- av Olav Noas.
- "RASISME"
- "WARSZAWA AKKURAT NA"
- meget mer..

**NASJONALSOSIALISME
- DET ER SELVE LIVET!**

Tv.: Zorn 88s tidsskrift - "Gjallarhorn" -
bringer mye stoff om "psykisk forskning".

tallerkentroens fremste mytespinnere ved å hevde at han hadde kontakt med venusianere på besøk i California-ørkenen. I tillegg til å tilhøre Adamskis disippelflokk var Williamson medlem av den amerikanske nazi-organisasjonen Silver Shirts i Indiana. På 50-tallet publiserte han en rekke UFO-bøker, som i sin tur preget forfatteren John McCoy. I boken *UFO-Confidential* ga McCoy sin versjon av ufologenes alltid tilbakevendende påstand om en taushetskonspirasjon ved å hevde at det var jødiske bankmenn som sørget for at informasjon om UFOene ble holdt tilbake.

At forbindelsen eksisterer også idag gir det australske tidsskriftet *Strange Phenomena* et eksempel på. Her kunne man for noen år tilbake lese følgende annonse: "Portrett av Adolf Hitler, kun 2\$. Egnet for innramming og som gave til venner og kjære".

Sammensvergelse mot folk og rase

Den okkulte interesse innen nazi-miljøet stopper imidlertid ikke med flygende tallerkner. I

samtale med artikkelforfatteren kunne Zorn 88s leder bekrefte at man innenfor hans organisasjon har flere aktivister som bedriver okkult forskning. Hovedinteressen er, nå som før, avsløring av verdensomspennende sammensvergelse mot folk og rase.

Den jødisk-plutokratisk-bolsjevistiske konspirasjon har, siden det pangermanske ragnarokk i 1945, antatt stadig nye og mer utspekulerte former. Idag er det først og fremst den sagnomsuste Illuminati-ordenen som trekker i verdenspolitikkens tråder. Regjeringsledere, bankierer og mediafolk er viljeløse marionetter i disse "jødiske høygradsfrimurenes" teater, kan en artikkel i Zorn 88s tidsskrift *Gjallarhorn* fortelle oss og belegger påstanden med et sammensurium av kristen-fundamentalistisk satanist-hysteri, pseudo-historisk Jesus-forskning og ny-okkultisme som får Umberto Ecos *Foucaults Pendel* til å blekne. Den brunsvide spikersuppen krydres avslutningsvis med følgende profetiske advarsel:

Forskeren og forfatteren Charles Berlitz har i

mange år studert gamle spådommer, profetier og legender i lys av dagens vitenskap. Han er nå overbevist om at vår sivilisasjon vil være i alvorlig fare før år 2000.

Vi som kjenner de hemmelige selskapers hang til å knytte sine konkrete planer til en mytisk/bibelsk symbolverden og tidligere profetier, aner det verste. Konklusjonen gir seg selv...

Fra New Age til jødehat

Ny-nazistenes fremskredne konspirasjonsparanoia har ført dem inn i okkultismen. At utviklingen også kan gå den andre veien, har den svenske journalisten og bibliotekaren Håkan Blomqvist fått erfare. Med en teosofisk ballast fra barndomshjemmet satte Håkan ut på oppdagelsesferd innenfor svensk alternativt åndelighet. Etter en periode innenfor antroposofien og ulike New Age-grupper meldte behovet seg for en mer dyptpløyende okkult visdom. Dette førte Håkan inn i "Hylozoikken", en okkult retning utviklet av svensken Henrik von Zeipel, som hadde godt fotfeste innenfor New Age-miljøet i Sverige.

Den sorte losje

Zeipel baserte sitt system på Alice Baileys og Charles Leadbeaters teosofi. I tillegg hevdet han, som det er vanlig i disse kretser, å motta instruksjon fra ånden Hillarion. Læren går ut på at menneskeslekten gjennomgår en åndelig utvikling. Denne evolusjonsprosess er styrt av et hierarki av Mestre, som arbeider i det skjulte. Hierarkiets arbeid blir imidlertid vanskeliggjort av "Den sorte losje" og deres håndlangere - Mestrenes onde motpart.

Etter at Håkan hadde klatret gradene og var blitt opptatt i hylozoikkernes indre krets, ble han innviet i en av bevegelsens best bevarte hemmeligheter: Jødene er "Den sorte losjes" fremste håndlangere. Ifølge Mestrene er jødene blitt forvist til Jorden fra et annet solsystem som straff for sin egoisme og selviskhet. Som følge av deres ondsinnede egenskaper tjener de nå som "Den Sorte Losjes" elitekorps.

Utryddelse av jødene

Håkan oppdaget til sin forskrekkelse at hylozoikkernes okkulte anti-semittisme gikk hånd i hånd

med politisk nazisme. På den indre krets' uformelle sammenkomster avsang man gjerne Horst Wessel og andre nazistiske kampsanger. Jüri Lina, estisk innvanderer og medlem av den indre krets, publiserte flere artikler i høyre-ekstreme tidsskrifter hvor han hevdet at Karl Marx var satanist og at den russiske revolusjon var finansiert og ledet av jøder. Lederen Lars Adelskog var hellig overbevist om at en fremtidig avsløring av jødernes konspirasjon ville føre til utrenskninger som ville få konsentrasjonsleirene til "å fortone seg som rene barneleken!"

Totalitær ideologi

Idag har Håkan Blomqvist tatt et oppgjør med både hylozoikken og New Age-ideologi forøvrig. Utfra sin egen erfaring ser han en sammenheng mellom okkultisme og totalitære politiske ideologier:

Med sin forakt for fornuft, åndelig elitedyrkelse og tro på okkulte læremestres åpenbaringer, kan New Age skape grobunn for fascisme! □

Kilder:

Njåstad, Houen og Krøvel: "Til høyre for høyre", *Folk og Røvere* nr. 3/4, 1990.

Håkan Blomqvist: "Tefat och nynazism", *Sökaren* nr. 4/5, 1987.

Samt samtaler og brevveksling med Erik Rune Hansen og Håkan Blomqvist.

Denne artikkelen har tidligere vært trykt i *Skepsis* nr. 1/1991.

HAR DU OBSERVERT UFO?

Ta kontakt med Rapportsentralen (NBI Ny adresse og tlf. nr. - se side 2!) så raskt som mulig - helst pr. telefon. Ring tlf. nr.:

38 37 68 30

94 18 18 00 (mobiltelefon)

38 37 68 31 (telefax)

Gi en kort, men likevel utfyllende beskrivelse av hendelsen. Rapportskjema vil bli tilsendt for nærmere opplysninger og registrering.

MÅNEMYSTIKK

Av Neil Nixon.

Vi bringer her en artikkel som beskriver en del mystiske fenomener som har blitt observert på månen i de senere århundrene. Fenomenene er ofte observert av astronomer og kvalifiserte observatører, utstyrt med store teleskoper. Redaksjonen står imidlertid ikke inne for alle påstandene i denne artikkelen, og enkelte steder har vi tillatt oss å legge inn korrigerende kommentarer. Artikkelen fortsetter i neste nummer.

I september 1958 ble det gjort en merkelig observasjon av en japansk astronom. Da han betraktet månen i sitt teleskop, så han noe som lignet bokstaver. De trådte klart frem som mørke skygger mot et månehavs lysere bakgrunn. Bokstavene var plassert i to grupper og ble tydet som PYAX og JWA.

Selv om dette synes å høre inn under science fiction, er det likevel et dokumentert faktum. Den ovennevnte astronomen var dr. Kenzahuno Toyoda, og et populært japansk dagblad, Mainichi, skrev en artikkel om hans observasjon.

Men også andre astronomer har observert bokstaver på måneoverflaten. Robert Charroux iakttok bokstaven "X" i Eratosthenes krateret og den greske GAMMA i Littrow krateret. I en lang rekke av merkverdigheter hører disse bokstavene til blant de mest selsomme observasjoner som forskere og astronomer har gjort siden man begynte å observere månen i større astronomiske teleskoper.

Månen har til alle tider forbløffet dem som har forsøkt å forklare dens gåter. Så sent som i 1972 erklærte måneeksperten Earl Ubell i New York Times Magazine: "Mer enn noen gang er Månen blitt et stort mysterium for oss". Årsaken til hans uttalelse var Apollo-ferdenes mislykkede anstrengelser på å frembringe tilfredstillende svar på en del ubesvarte spørsmål vedrørende Månen.

I denne reportasjen vil vi gjennomgå disse spørsmålene og undersøke Månens historiske mysterier, de motsetningsfylte data fra de be-

mannede og ubemannede landinger på Månen, som bare har økt antallet av merkverdigheter på vår drabant.

I de siste århundrene, og siden man begynte å bruke teleskoper, har forskerne rapportert om selsomme hendelser på Månen. Det dreier seg om merkelige lys, strukturer som kommer og går, kaster skygger og linjer. Langt de fleste observerte fenomener er månelysene. De første rapportene om en observert "stjerne" på Månen er datert helt tilbake til 1587. De fleste meldinger om disse lysene begynte i slutten av forrige århundre, da William Herschel observerte fire vulkanske utbrudd og samtidig nevnte lysende objekter som beveget seg bortover måneoverflaten. Når vi nå vet at det [sannsynligvis] ikke har vært vulkansk aktivitet på Månen i de siste tre milliarder år, fremstår Herschels vulkaner som et mysterium.

Da den i sin tid kjente østeuropeiske astronomen professor Schafarik i 1870 fortalte om et blendende hvitt lys som fløy henover måneflaten, hadde disse observasjonene så mye til felles at The Royal Astronomical Society i England begynte en tre-årig undersøkelse.

Lysene fant man ingen forklaring på, men forskningen førte til mange observasjoner. Den 13. mai 1870 ble grupper på mellom fire og 28 lys observert i Pluto krateret. Lysene pulserte, og dette krateret fikk særlig oppmerksomhet.

Det greske ordet GAMMA, nevnt innledningsvis, var i januar 1915 dannet av syv lysende punkter. [Hvorvidt det i det første tilfellet var

snakk om bokstaven eller ordet GAMMA vites ikke. At ordet GAMMA (hvis skrevet rett frem, som på norsk) kan presenteres ved hjelp av syv punkter, virker noe usannsynlig - red. anm.]

Det kan nevnes at observatører har beskrevet disse punktene som "funklende", "trekanter", "pyramider" og "strålende". I 1877 ble en "lysende kabel" observert i Eudoxus krateret. Rapportene om lysende objekter som beveger seg på eller henover Månens overflate er mange.

Lysende skyer er også blitt rapportert. Tidligere forklaringer, som at de skulle ha sin årsak i lyn og vulkanske utbrudd er blitt forkastet ved det faktum at ingen av disse prosessene finner sted på Månen. En annen forklaring, som at skyene er gassarter som fluoriserer i solens stråler, er for det meste blitt forkastet på grunn av skyenes faste form. I 1968 kom den amerikanske romfartsorganisasjonen NASA med en liste over 800 usedvanlige månefenomener og etablerte det verdensomspennende Project Blink, som involverte 10 observatorier i en søken etter merkelige fenomener. Det kortvarige prosjektet tok slutt etter at man hadde notert seg for 28 nye observasjoner.

Blant merkelige fenomener er lysfenomenene i klart flertall. Til gjengjeld er det et annet fenomen, enda merkeligere og forvirrende enn månelysene. John O'Neill, tidligere vitenskapelig redaktør i Herald Tribune, observerte en ca. 19 kilometer lang "bro" i Mare Crisium (ett av havområdene på Månen).

Andre astronomer har bekreftet fenomenet. I begynnelsen av 1950-årene rapporterte en astronom at han hadde sett sollys under strukturen (broen) i Mare Crisium.

I november 1966 sendte den amerikanske romsonden Lunar Orbiter 2 noen usedvanlige fotos tilbake fra Mare Tranquillitatis (Stillhetens Hav). Disse viste en rekke spir i formasjoner arrangert med klar geometrisk presisjon. Spirene, som nå er kjent under navnet "The Blair Cuspids", var "plassert" slik at spirene dannet en firkant og hvor man ved å avmerke linjer mellom spirene, kunne plassere seks likerettete trekanter ["likerettete" trekanter er et ukjent begrep. Om det her menes likebeinte eller likesidete trekanter vites ikke - red. anm.].

Når man kan forklare The Blair Cuspids som oppstått ved en tilfeldighet, kan en ikke med samme letthet avvise andre strukturelle mysterier. I 1843 ble Linné krateret observert for første gang av Johannes Schröter. Han målte diameteren til 9,5 kilometer og dybden til omkring 400 meter. Andre observatør bemerket at krateret krympet, og da Apollo 15 fløy over det, var krateret krympet inn til en fjerdedel av sin opprinnelige størrelse. Selv om vi tar med at observasjonene i 1843 kan ha vært lite nøyaktige, står det tilbake å besvare et viktig mysterium: "Hvorfor krymper dette krateret?" [De bibliografiske opplysningene her stemmer ikke helt. Ifølge *Encyclopedia Britannica* (1986-utgaven) er historien omtrent som følger: Den påståtte forvinningen av Linné krateret forårsaket kontrovers i det 19. århundret og stimulerte studiet av Månen. I 1866 uttalte Julius Schmidt, lederen for observatoriet i Athen, at krateret - som tidligere lett kunne observeres [gjennom teleskop] nå var borte og at bare en hvit flekk kunne sees. Schmidt og andre kompetente observatører hadde inntil 1843 vært enige om at Linné krateret (oppkalt etter botanikeren Karl von Linné) var et dypt krater, ca. 10 kilometer i diameter. Tilsynelatende hadde ingen nøyaktige observasjoner vært gjort av krateret mellom 1843 og 1866. I 1903 ble det imidlertid funnet en tegning som var laget i 1788 hvor Linné krateret ble vist

Japansk filmteam

Angående det japanske filmteamet som besøkte Norge og Hessdalen i mai i år (se artikkel i *UFO* nr. 1/1993), så har vi nå mottatt et beklagende brev om at innslaget fra Norge dessverre ikke kom med i det ellers vellykkede programmet som gikk på Nippon TV den 10. oktober. De sier videre at det norske materialet var for godt til at de ville klippe det i stykker for å få det med. Derfor vil det heller bli brukt i et to-timers program som er planlagt sendt neste år. Da kan vi kanskje være fornøyd likevel?

-Odd Gunnar Røed

som en hvit flekk. Denne oppdagelsen sår tvil om realiteten av den påståtte forandringen. Moderne observasjoner viser et krater ca. 1,6 kilometer i diameter, nær sentrum av en lysfarget kalle, ca. 28° nord, 12° øst. Utseendet av formasjonen varierer sterkt med vinkelen til det innfallende sollyset. Hvorvidt det virkelig har forekommet en strukturell endring eller at tilfældige utbrudd av gass har skjult krateret er usikkert - red. anm.]

Innledningsvis pekte vi på merkelige mønstre og bokstaver på Månen. Det finnes også flere merkeverdigheter. William H. Pickering, som oppdaget Saturns niende måne, bemerket noen pletter omkring Eratosthenes krateret. I et annet tilfelle oppdaget han et tegnet mønster i Pluto krateret. Andre har påstått at dette er avskygninger. Pickering satte sitt gode omdømme på spill, da han antydte å ha sett "vegetasjon". Akkurat som med Herschels vulkaner, kan ikke Pickerings vegetasjon ha forekommet. I dag vet vi at Månen er en god verden.

Alle de her omtalte mysterier kjente man til før Apollo-ferdene til Månen. Faktisk hadde man tatt hensyn til disse merkelige fenomenene i utvelgelsen av landingssteder, og stedene var nøye utvalgt for å få gode svar på våre mest fundamentale spørsmål om vår drabant. Apollo 11 fløy med The Blair Cuspids innenfor synsvidde, og Apollo 15 fløy i bane over Linné krateret.

På tross av de innsamlede data fra USAs Apolloferder og Sovjets Luna-program, forblir de nevnte gåtene på Månen ubesvarte, og i det påfølgende vil det bli vist at våre visitter på vår drabant stiller oss overfor enda flere og dypere mysterier.

I tidsrommet juli 1969 til desember 1972 landet seks bemannede Apollo-fartøyer på Månen. Til sammen 12 astronauter har vandret rundt på

fru Luna og utforsket hav, høydedrag og en kløft ("rille"). De har tilbragt totalt 79,4 timer og lagt bak seg vel 90 kilometer på sine vandringer og kjøreturer, og tatt 381 kg måneprøver tilbake til Jorden. Tre ubemannede Luna-ferder har bragt noen hundre gram prøver fra Månens overflate til Jorden, mens to andre Luna-ferder, Luna 17 og 21, utforsket Månen ved hjelp av fjernstyrte kjøretøyer i en periode på 12 måneder.

Fortsettes i neste nummer.

Oversettelse:

Johnny Hurt

VERVEKAMPANJE

Få et gratisabonnement på "UFO"!

De av leserne som greier å verve fem eller flere nye abonnenter på *UFO* vil bli innvilget et gratisabonnement for 1994.

Hvis du har funnet noen interesserte, benytt følgende fremgangsmåte for registrering:

1. Samle inn penger fra de respektive og betal totalsummen via postgiro til vår abonnementsadresse i Bergen (se side 2). Talongen fylles ut med ditt eget navn og adresse, og merkes "verving".
2. Skriv et brev med navn og adresse på de nye abonnentene, samt ditt eget d.o. og gjør det klart hva saken gjelder.
3. Send brevet til vår abonnementsadresse, hvor bestillingen vil bli registrert og du får tildelt et gratisabonnement.

Lykke til!

UFO-NORGE ØNSKER LESERNE ET GODT NYTT ÅR!

KONTORBRASSEPROSJEKTET

Det er ikke lenge siden Spesialheftet dumpet ned i postkassene deres, men likevel har mange av leserne allerede rukket å sende oss hardt tiltrengte penger slik at vi etterhvert kan få kontorbrassen vår i drift. Ennå er vi ikke kommet helt i mål, men de innkomne midlene har hjulpet oss langt på vei. I nummer 1/1994 vil dere få de første eksklusive bildene fra innsiden av kontorbrassen.

Jeg håper ellers at ingen av dere har misforstått og trodd at innbetalingsblanketten i forrige nummer gjaldt abonnement på tidsskriftet. Dette må dere eventuelt påpeke pr. brev til redaktøren, for å få orden på 94-årgangen av *UFO* (se også melding på side 3 i dette nummer).

Vi oppfordrer nok en gang våre lesere om å gi en håndsrekning til dette prosjektet. Vi gjør oppmerksom på at adressen er endret; kontonummer og navn er derimot det samme som sist.

Benytt postgirokonto: 0804 4006961

UFO-NORGES PROSJEKTFOND

Rygg

4448 GYLAND

TUSEN TAKK FOR DE HITIL INNKOMNE KRONENE!

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Manus bør være maskinskrevet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis i teksten hvor man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskrivning er også viktig. Det tas forbehold om retting/forretting av artikkelen fra redaksjonens side. Det er også mulig å levere inn tekst og bilder på disketter for innlesning på PC. Diskettformatet kan være både 3,5 og 5,25 tommer; 720 kB/1,44 MB eller 360/1,2 MB DOS-disketter. Teksten bør være skrevet i WordPerfect, versjon 4.2 eller senere. Kontakt redaktøren for nærmere detaljer.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og tidsskrift av interesse, som mulig stoff for "UFO". Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende /dele ut foldere.

Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE

Postboks 24

3133 Duken

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan bli distribuert videre ut til mulige interesserte.

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler, og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver som må utsettes pga. mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES støttefond.

Benytt vårt postgironummer 08 09 3 07 08 10, merk talongen STØTTEFONDET og send beløpet til:

UFO-NORGE

Postboks 1155

5001 Bergen

SVAR PÅ KONKURRANSEN

Selv om det var "meget kort" frist på konkurransen som var utlyst i Spesialheftet (ved en feiltagelse satt til 1. desember 1993), så hindret det ikke de mest driftige av dere å forsøke seg.

Svarene var som følger:

1. Uidentifiserte Flygende Objekter.
2. Ronald Reagan og Jimmy Carter har sett UFO.
3. Ja, i januar 1985.
4. Fem personer utgjør UFO-NORGES daglige ledelse.
5. Vår hittil eneste kvinne i ledelsen er Torfrid (Totti) Urdal, avdelingsleder Sør.
6. Finn Kalvik har sett UFO i syden.

Vinneren av videoen "FIRE IN THE SKY" ble:

Asmunnn Arnesen
Bremnes
9410 BORKENES

Vi gratulerer!

Videoen er forøvrig stilt gratis til rådighet av CIC-video, og vi retter en spesiell takk til vår kontaktperson, Anne K. Kongelf.

Objektiver selges!

En god del objektiver selges meget rimelig, helt ned mot 1/3 av nypris.

Vidvinkel - Zoom - Tele

Ring og snakk med
Dag Rune Markeng
Moto Foto Tønsberg
Tlf: 33 31 77 24

Kanskje noe passer ditt kamera?!